

Satirical Elements in the Poems of Nine
Post-revolution Amharic Poets

A Thesis Presented To
The School Of Graduate Studies
Addis Ababa University

In Partial Fulfilment Of The
Requirements For The Degree
Master Of Arts In Literature
(English)

by
Mesfin Endrias
May 31, 1993

ADDIS ABABA UNIVERSITY
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

SATIRICAL ELEMENTS IN THE POEMS
OF NINE POST REVOLUTION AMHARIC POETS

BY
MESFIN ENDRIAS

INSTITUTE OF LANGUAGE STUDIES

APPROVED BY

TESFAYE GESSASE

ADVISOR

Yimer Kifle

EXAMINER

EXAMINER

EXAMINER

[Signature]

Acknowledgements

I am highly indebted to my advisor Ato Tesfaye Gessesse for his valuable assistance and encouraging guidance. My acknowledgement is also extended to my friends for their vital criticism to realize this thesis.

Abstract

The purpose of this study is to investigate the use of satire by nine poets who published their works during the post-revolution era. Although some of the poems date back to the pre-revolution era, the purpose of the study is not to show their relevance to the period. In specific terms the research paper aims at showing with what features of satire the themes of the selected poems are concerned with as well as the type of tones they employ.

A general look at their contents vividly reveals to us that they focus on social problems, particularly on pretentiousness, abuses of technological discoveries and corruption. Most of the poets capitalize on the identity crisis and the pretentious behaviour of the youth, especially of the overseas educated. Some of the poets even go beyond the issues of their own country and attempt to touch on international issues.

Further scrutiny shows us the frequent utilization of irony. Moreover the tones that are employed in most of the satirical pieces are serious and only some of them humorous.

Introduction

If we look back at the critical literature (books and research materials) we do not find enough to satisfy our expectation. Foreign writers like Thomas Kane and Albert S. Gerard have only allotted meagre space to Amharic literature and merely remarked upon it as in passing.

Regarding Ethiopian writers, such men of letters as Alemayehu Moges, Tsegaye Gebre-Medhin and Debebe Seifu have published their research works on Amharic poetry in books, magazines and newspapers as well as presented papers on various seminars.

Beginning from early 1960s, fifty thesis were written until the end of 1992 as partial fulfilment for the first degrees. These works have made attempts to delve into Amharic poetry from different angles. There is no denying the fact that some of these research papers have contributed their share in analyzing Amharic written poetry by giving brief biographical notes of the poets as well as analyzing a limited number of selected poems. Twenty three thesis concentrate on the poetic works of individual poets while still others take poets of selected eras.

Nevertheless, none of these researches have made any attempt or effort to reveal the role satire plays in Amharic

Another M.A dissertation by Akalu Getahun has touched upon the fact that the two plays of Mengistu Lemma (Marriage of Unequals and Marriage by Abduction) are satirical in character. Akalu summarizes his analysis of the two plays by mentioning that the playwright utilizes satire to defend the oppressed people.

Since 1974, the Amharic daily, Addis Zemen, the English daily The Ethiopian Herald, and the Amharic weekly, Yezareyitu Ethiopia have carried various articles and commentaries regarding poetic works. But surprisingly enough, none of them have any direct reference to satirical use. So, it is possible to say that this thesis becomes the first to deal with the use of satire in the study of Amharic poetry.

Objectives and Selection of Poets of the Study

The purpose of this thesis is to analyze the themes and tones of the satirical poems of nine poets who published their anthologies in the post-revolution period. (1974-1992) The bottle-neck of censorship and the infringement of the right of expression were quite severe during the 17 years of the dictatorial military junta that took power in 1974. Those anthologies of poetry (such as Mengistu's Basha Ashebir Bamerica) that were banned during Emperor Haile-Selassie's regime were published at the outset of the Derg's era. This doesn't prove the Derg's liberal character but its desire to capitalize on the weaknesses of the previous regime.

Among 29 poets who published their poetic anthologies in the years between 1974 and 1992, the researcher selected nine poets who have dominantly and effectively utilized the tones of satire to fulfill their aims of attack.

Poets that are considered in this research are the following:

- (1) Aberra Lemma, Kul Weyis Tilashet, Assis Ababa, Berhanena Selam Printing Press, 1967 (1975)*
 - (2) Dagnachew Worku, Imbuwa Belu Sewoch, Addis Ababa, Berhanena Selam Printing Press, 1967 (1975).
 - (3) Debebe Seifu, Yebrehan Fikir, Addis Ababa, Kuraz Publishing Agency, 1980 (1988).
 - (4) Hailu Gebre-Yohannis, Berekete Mergem, May, 1966 (1974)
 - (5) Kifle Abocher, And Ken, Addis Ababa, Berhanena Selam Printing Press, 1967 (1975)
 - (6) Mengistu Lemma, Basha Ashebir Bamerica, Chember Printing Press, 1967 (1975)
 - (7) Mesfin Wolde-Mariam, Ingurguro, Addis Ababa, Kokeb Printing Press, 1967 (1975).
 - (8) Tesfaye Gessesse, Metেকেzia, Addis Ababa, Artistic Printing Press, 1966 (1974)
-

* The years in brackets are according to the Ethiopian Calendar

(9) Tsegaye Gebre-Medhin, Isat Wey Abeba, Addis Ababa, Berhanena Selam Printing Press, 1966 (1974)

Method

The basic method used in this study is textual analysis. The available literature is also reviewed. To reinforce the textual analysis of the poems selected, the researcher studied the interviews of the poets. Though documented materials of interviews with all nine poets could not be secured, the researcher has examined Tsegaye's and Mengistu's interviews which reveal only general observations on their literary works and do not give concrete evidence as to their poems being satirical. Among the satirical pieces of each poet, two of them have been analyzed.

Organization

This thesis consists of three major chapters. The first chapter deals with the overall features of satire, the second centers on themes in the satiric pieces. The third chapter is concerned with the tones of the poems, The conclusion and bibliography come at the end. The Amharic versions of the selected poems are appended.

Chapter I

Overall Features of Satire

Many critics (such as Worcester, Pollard and others) have tried to give suitable definition of satire from their own point of views. Some even arrive at the conclusion that satire cannot be bounded in a fixed and everlasting definition. "Satire is such an amorophous genre that no two scholars define it in the same words. (Feinberg, p. 18).

Though satire is defined from different approaches it is desirable to mention at this juncture those features of it on which most of the critics are in accord.

The main feature of satire is its critical approach towards the hypocrisy, folly and vices of society. As one critic puts it, "The content of satire is criticism, and criticism may be uttered as direct rebuke or as impersonal logic." (Worcester, p. 16).

Satire undertakes its criticism by interlocking attack and humor. After selecting his object of criticism, i.e., his society, the satirist ridicules it. Humor in satire is a vital vehicle for attacking individual and societal weaknesses. Russell and Brown point out that in satire "First we are made to laugh and then we are made to think." (p. xxii)

Chapter I

Overall Features of Satire

Many critics (such as Worcester, Pollard and others) have tried to give suitable definition of satire from their own point of views. Some even arrive at the conclusion that satire cannot be bounded in a fixed and everlasting definition. "Satire is such an amorphous genre that no two scholars define it in the same words. (Feinberg, p. 18).

Though satire is defined from different approaches it is desirable to mention at this juncture those features of it on which most of the critics are in accord.

The main feature of satire is its critical approach towards the hypocrisy, folly and vices of society. As one critic puts it, "The content of satire is criticism, and criticism may be uttered as direct rebuke or as impersonal logic." (Worcester, p. 16).

Satire undertakes its criticism by interlocking attack and humor. After selecting his object of criticism, i.e., his society, the satirist ridicules it. Humor in satire is a vital vehicle for attacking individual and societal weaknesses. Russell and Brown point out that in satire "First we are made to laugh and then we are made to think." (p. xxii)

Both satire and comedy use humor as a means to carry their messages to the reader. However, the purpose of humor in satire is completely different from that in comedy. Quoting David Worcester's statement concerning the role of laughter in comedy and satire, Feinberg says "The laughter of comedy is relatively purposeless. The laughter of satire is directed toward an end" (p. 4).

This indicates that the goal of laughter in comedy is mostly for the sake of creating a humorous atmosphere, however it sometimes exceeds this boundry. Satire laughter is always incorporated with attack and criticism. James Sutherland states, "confronted with the same human shortcomings as the writer of comedy (and with others more serious) he (the satirist) is driven to protest" (p. 4)

It is also noted that satire sometimes extends to the limit where no laughter is allowed. In this instance, the satirist seriously attacks his target without permitting laughter to his reader. He instils hatred or anger in him.

Concerning this point Arthur Pollard says,

His (the satirist's) aim is to move his readers to criticize and condemn and he will seek to do so by moving them to various emotions ranging from laughter through, ridicule, contempt and anger to hate. (p. 74).

It is also essential to note that satire is employed in the different genres, such as the novel, short story, poems, tales, fables, anecdotes, proverbs and so on. This is to stress that satire is a literary technique not a genre by itself.

The other important factor to be mentioned in connection with satire is its severe attack on pretence. Satire becomes active when a person and a society reflect behaviours and actions that do not belong to their nature.

Concerning this point Jump states;

A satirist who wishes to condemn a particular vice or folly can do it very effectively by putting a self-contradictory argument into the mouth of a would-be wise or virtuous character. (p. 59)

Satire deals with incongruities reflected in human relationships and personal behaviours. It identifies and exposes the irregularities and makes its targets objects of ridicule. It stings while it tickles.

Some critics categorizes satire into two types: formal (direct) and informal (indirect) satire. In formal satire "...The satiric voice speaks, usually in the first person either directly to the reader or the character in

the satire." (Abrams, p. 114) The informal (indirect) satire is described as a satire which is expressed through narrative and the characters or groups who are the "satiric butt" are ridiculed by what they themselves say or do. The latter kind of satire is dramatic which allows character to involve in the story whereas the former, the formal satire, is not.

To summarize, satire is a literary technique which is used to attack human and societal weaknesses. It can appear in different tones with or without laughter.

Chapter II

Themes In The Poems of Nine Post-Revolution Poets

(2.1) Overview of the Satirical Poems of the Nine Poets

The primary concern of this study is the analysis of the selected satirical poems. However, an overview of the whole satirical poems in the anthologies is given below. This general observation enables the reader to have a general idea of the satirical pieces of the poets and helps him comprehend the poems selected for analyses in the study.

Abera Lemma has included four satirical pieces in his collection entitled Kul Weyis Tilashet (Kohl or Mascara). His poem "Keamlak Betach" (Below Providence) is a touchingly satirical piece which is highly critical of the brutal practice and savagery of the Derg. The other two pieces, entitled "Chigag" (Mist) and "Helina Sinkuwakwa" (Knocking the Conscience) concentrate on the glaring corruption of the then administration. "Tekeftuwal Hode" (Enraged I am) is a short piece that explicitly depicts the pretentious behavior in the society.

Dagnachew Worku's Imbuwa Belu Sewoch (Moo People Like a Cow), comprises three poems which have satirical content. The first one which goes under the title of "Wetatu Felasma" (The Young Philosopher) exposes the bad habits that the foreign educated youth had acquired and brought along with

Chapter II

Themes In The Poems of Nine Post-Revolution Poets

(2.1) Overview of the Satirical Poems of the Nine Poets

The primary concern of this study is the analysis of the selected satirical poems. However, an overview of the whole satirical poems in the anthologies is given below. This general observation enables the reader to have a general idea of the satirical pieces of the poets and helps him comprehend the poems selected for analyses in the study.

Aberra Lemma has included four satirical pieces in his collection entitled Kul Weyis Tilashet (Kohl or Mascara). His poem "Keamlak Betach" (Below Providence) is a touchingly satirical piece which is highly critical of the brutal practice and savagery of the Derg. The other two pieces, entitled "Chigag" (Mist) and "Helina Sinkuwakwa" (Knocking the Conscience) concentrate on the glaring corruption of the then administration. "Tekeftuwal Hode" (Enranged I am) is a short piece that explicitly depicts the pretentious behavior in the society.

Dagnachew Worku's Imbuwa Belu Sewoch (Moo People Like a Cow), comprises three poems which have satirical content. The first one which goes under the title of "Wetatu Felasma" (The Young Philosopher) exposes the bad habits that the foreign educated youth had acquired and brought along with

him into the country. It satirically reveals that the self-claimed young "philosopher" is incapable of rendering any tangible service to his fellow countrymen.

"Irasae Lerasu" (Myself for Myself) is a short piece which is critical of the widespread hypocrisy and self-adoration. "Yewef Chachut Wetat" (The Wizenod Youngman) is yet another strongly satirical piece which emphatically exposes the pretending behaviour of the younger generation. The long piece, which lends its title to the anthology is a satirical piece which is critical of the negative repercussions of present-day science and technology.

Debebe Seifu's Yebrihan Fikir, (The Love of Light) incorporates four satiric poems that deal with different themes. "Yenifug Mitswat" (Alms of a Miser) was presumably composed, as its title aptly denotes, to depict the gap and by extension the incongruity that exists between persons in the lower income bracket and those that wallow in wealth and luxury in the upper stratum of the social fabric. The other piece entitled "Aye Yenae Zimita Gagerte" (Oh my Silence - My Dumbness) satirically lays bare the true nature of the 1973-74 drought in Ethiopia. It is particularly critical of the intellectuals who deliberately overlooked the situation through their cover of pretence when they could do something worthwhile to avert the situation by exposing it to the international community.

The third poem of Debebe, "Dinkem Memhir" (A Mockup Teacher), attacks the pretentious behavior of a weak teacher whereas "Semayna Medir" (As Apart as the Sky and the Earth), the last piece, shows the incongruity that exists between a highly qualified scholar and his backward country.

Hailu Gebre-Yohannes's collection Berekete Mergem (The Blessings of Damnation) has two satirical pieces. The one that lends its title to the anthology is a very long poem. The poet, in a strongly satirical manner attacks technological discoveries and achievements for benefiting the selected few. "Aere Yewond Yaleh!" (In Search of a Gallant Man) is another relatively long piece which exemplarily takes the Marathon hero, Abebe Bikila and conversely criticizes the gutless generation of the time.

Kifle Abocher's anthology entitled And Ken (One Day) comprises three satirical pieces. "Tirsen Mikerulgu" (Advise my Teeth) is critical of the rampant insincerity and way of life prevalent in the society. The other pieces "Ante Malet" (And what art Thou) and "Isti Yihuna" (So Be it) like "Advise My Teeth" are also critical of hypocrisy and pretentiousness.

In his poetry collection entitled Basha Ashebir Bamerica, (Basha Ashebir in America), Mengistu Lemma has nine pieces of which four are strictly satirical. The Poem entitled "Shumet" (Appointment) exposes the then struggle for power while the piece that carries the title of the book expounds on racial discrimination. "Yeanberbir Goshu Mot" (The Death of Amberbir Goshu) is a piece that shows that inasmuch as there are persons

that sacrifice their lives for their country and their flag, there are also so-called patriots who murder other patriots in the name of loyalty to the emperor.

Mengistu's poem "Merfe" (The Needle) attempts to expose those people who unduly criticize foreign educated Ethiopians for failing to benefit their people. This piece also endeavours to convey the conflict between the new and the old generation.

There are four poetic pieces of satirical nature in Mesfin Wolde-Mariam's anthology entitled Ingurguro (Mourning Song). His piece "Sebhat Lechelema" (In Praise of Darkness) is particularly critical of the corruption prevalent in contemporary society. The other piece entitled "Yet Ale Wondu Lij" (In Search of the Manly Youth!) exposes those youngsters who are subjugated by detrimental foreign culture and habits. "Gira Gebagn" (Puzzled I am) is yet another piece which lays bare the vacillating behaviour of people. It equates such human nature with that of sinister reptiles and snakes. "Yegan Mebrat" (Light in a Barrel) and "Yemote Helina" (Dead Conscience) are also satirical pieces which deal with the extinguishing of the light of conscience in human beings.

Tesfaye Gessese Metekezia, (To Pass the Time) has five satirical poems. Of these pieces, the one entitled "Yetewelegen Abeboch" (We, The Withered Flowers) is particularly critical of those persons who are in practice

decapacitated but who survive through pretence. "Inena Nefsae" (Myself and My Soul) is a piece that expounds difference between the self and outward personality.

The piece entitled "Gizae"(Time) reveals the haphazard utilization of time in our country. "Yabo Yeletu Elet" (Saint Abo's day) ironically attempts to convey the brifness and futety of life. "Enena Lemagnuwa" (Myself and The Woman Beggar) exposes the selfish intent in those persons who pretend right-uousness by giving small alms.

Tsagaye Gebre-Medhin's anthology, Isat Wey Abeba (Fire or Flower), has five satiric poems. The piece entitled "Minim Alel" (I am OK) is a satirical poem that manifests the supressed grievance of the poet at the code of silence imposed upon him. It further depicts his opportunistic stand dictated by forces beyond his power to withstand.

"Igir Iniy" (Let's See Legs) and "Indaynegrih Andach Ewnet" (Not To Give Attention To Reality) are similar in attacking youth's unbounded pursuit for pleasure. "Isat Amed Woleda" (Fire Bigot Ash) is strongly critical of persons who are chatter-boxes but good-for-nothing when it come to deeds. The poet brands such persons as "Verbose intellectuals" and satirically applauds their actions as "manly" and "daring". "Goal" (Goal) is the other poem that criticizes football fans for their irrational and emotional behaviour which ends up in fist-fights and physical injures. It denegrates the game in order to reveal the frivolity of theover enthuriastic fans

(2.2) Thematic Analysis of the Selected Poems

In this section we shall concentrate on the analysis of the themes of the selected satirical poems composed by nine poets. In these pieces, the poets generally satirize technological abuses, pretence and corruption. Let us consider them turn by turn.

(2.2.1.) Technological Abuses

There are two poets whose satirical poems are concerned with technological abuses. These poets are Hailu Gebre-Yohannis and Degnachew Worku.

Hailu in his "Berekete Mergem" (The Blessings of Damnation) presumably condemns the renowned scientists and inventors who are acclaimed for their great discoveries. At the very outset of the poem, the poet attempts to expound his belief concerning the origin of human beings. After expressing his admiration for the unique and gifted nature and intellect of human beings he condemns them for their wickedness.

The poem endeavours to rationalize that human beings nowadays are not in concensus with their inner selves as a result of which they do things contrary to their conscience. In the process, they lose their identities and lead themselves to their own demise.

He propounds the idea that intellectuals and inventors are responsible for the corruption of the ruling class and impoverishment of the population. Owing to this assertion he goes on to emphatically note that those inventors should be the first to be condemned for the technological abuses prevailing in the world.

In order to satirize the undesirable use to which the radio is put by others, the poet indirectly throws biting remarks on Marconi to express that his noble discovery is not well taken.

በዓየር አርዳታ ጥረህ ተጥጥረህ
 ታገለህ ያገኘህ
 አበሱን ገበሱን ለቅዱሳን ፀረ
 አንተ ረንተ ተረብ ከሰፍረ
 ፀደቀህ ለዓዛውት ለሰፀ
 ጽናተህ ተሰላን ደለላን
 ፍረቻን ለመሰበክ ለመላፀ
 ረዳህ ለተረገረ ለፀሸተ
 ጻፀጻ አንላህን አስቦህ

Oh poor Faraday*, if thy intention
 For inventing the automobile
 were for the luxury of the blotted rich,
 If it were thy desire that the wealthy
 Should crush the destitute to death,
 If thou have so wished that the rich
 Should water the asphalt with the blood
 Of helpless persons in the same boat as myself,
 If it were your idea that beautiful
 Girls should be seduced by those lads
 Owning cars; then I say unto thee
 That thy idiot body should sink deep down
 In the abyss of the deep.

(p. 17)

In the manner that he criticizes the previous scientist, the poet here also condemns Faraday by focusing on his discovery as his object of attack. What the poet is driving at is that Faraday's discovery is not properly made use of by others, particularly the rich. The poet satirizes the undesirable deeds of a certain section of society through words directed towards the noble invention. In other words, he attacks their vices and weaknesses indirectly by apparently condemning the significant contribution of an intelligent scientist.

As mentioned in the previous chapter, satire exposes incongruities to condemn undesirable behaviours. As it sometimes happens, the satirist is bent on glorifying and praising undesirable qualities while seemingly condemning the virtuous ones, as Hailu does, to provoke serious thoughts in the mind of the reader.

Commenting on the theme of "Berekete Mergem" Mesfin Habte-Mariam says,

* Apart from his electromagnetic discovery Faraday is also known for contributing towards the invention of the automobile.

Oh! Marconi! If thou hast
Wasted thy effort and intellect
To invent the wireless to
Disseminate groundless gossip
And baseless rumor, innocent as
Thou may be, let thy soul be castigated.
If thy idea for the invention of
The wireless were to elicit fear
In people, raise undue hope and
desire, distort the truth and expound
falsehood, innocent as thou may be
Let thy soul be sent to purgatory

(Gomeraw, p.17)

In so doing, Hailu expresses the incongruities evident in the society as well as the vices and follies of the ensuing generation after Marconi. On the surface, it would appear to the unsophisticated reader that Marconi is unfairly condemned for inventing this invaluable device. On second thought, however, one realizes that the noble invention is inappropriately utilized. This seemingly paradoxical incongruity appears in the fact that this noble intention of the scientists is abused for the evil purpose to which his discovery is put to.

The poet continues to curse other brilliant discoverers who have contributed significant inventions to civilization.

... በኋላ ለገንዘብ ታላቅ
ሊርብ-ብሬድ ያለ ሃላፊነት
ለሀገር ታላቅ ገንዘብ ለማግኘት ጥቅም
በየገንዘብ ላይ ይህን ለገንዘብ ልዩነት ለማውጣት
የባይተዋር ነፍሰን
ለሰላም ለማግኘት ለገንዘብ ታላቅ ይዞ
ይገባል ለማግኘት
ለገንዘብ ታላቅ ይዞ
ለገንዘብ ታላቅ ይዞ ለገንዘብ ታላቅ ይዞ
ይገባል ለማግኘት ለገንዘብ ታላቅ ይዞ...

/ገጥሙ/ በጣር እንደተለወጠ ከሶ እየጣረጠ
የሚጥጥና ጎሳ ገን በሚገመዘዝ
የፆ ነገር በሰባና የሰበቀ የሚዛቅ ነው::

/The poem/ is like food prepared
with honey which is sweetly swallowed at first.
But later on its sour truth
spreads into one's brain.

(Mesfin Habte-Mariam, p.3)

This way of presentation helps to reveal the incongruities in
a vivid way.

The reader wonders as he proceeds through the poem why
the poet resorts to the use of insulting words which do not
apply for brilliant scientists. In all certainty the insult-
ing remarks initially provokes laughter in the reader. But
soon after he smiles he indulges in serious thought to dig
into the inner meaning of the poem.

In the same way the poet condemns Alexander Graham Bell
(the discoverer of the telephone), the Wright Brothers whom
he calls the Wrong Brothers (the inventors of the aeroplane)
Edison (the discoverer of the incandescent lamp) and other
scientists. Like Marconi and Faraday, the condemnation of
these scientists is aimed at satirizing the weaknesses and
corruption of the society and does not actually underrate the
works of these giants.

The other poet who is concerned with technological
abuses is Dagnachew Worku. In his poem, "Embuwa Belu Sewoch"
(Moo people Like a Cow), he shows negative aspects of civili-
zation and technological discoveries. It reveals various

destructions that have resulted from wars in which lethal weapons were used. The poet calls forth Nagasaki and Hiroshima as an example. Hence, he says, modernism should notbbe allowed into our society.

ሥልጣኔ/
 ለዎሲ ለንበለጥን ፍጥረት ይፀጥብ
 ፀኒ ለዝቅዝ
 ፍርሃት ለንገሥ
 ለፍን የሚያገጣጥ የሰላሳ ሰጥር
 ለንሽያ ጤርሶ
 ጤርሶ ለንጻገባ ከፀንዶች ለገር ...

Civilization! be damned!
 Let humanity know this -
 We are against you
 Oh!
 You destroyed our Manhood,
 Crowned fear over us
 Reduced us to nothingness
 Alas! to talkativeness
 Destroying our pride.

(Dagnachew Worku, p.26)

The poet condemns technological advancement and accuses it of various crimes. It is civilization, he notes, that instils fear and terror into human hearts. It is also responsible for the disappearance of human courage and manhood, enthusiasm and zeal for improvement. So, the poet concludes that it were better for human beings if they changed into animals. He praises the innocence, sacrifice and kindness of animals while condemning the wickedness of civilized man.

The poet repearadly suggests that human beings should abandon their technological gains and replace them by animal

ways of life. He takes the cow as a better animals than man and advices people to learn how to moo rather than to speak. This proposal is similar to Jonathan Swift's: "... that a Houyhnhnm (the horse) should be the presiding creature of a nation ..." (p. 239)

Dictatorship, religious abuses and even alcoholism are considered as the product of civilization. In order to destroy all these vices, the first measure that should be taken the poet argues, is to get rid of human civilization.

Though they do not analyze the satiric presentation of the poem, Debebe Seifu and Fekade Azeze comment on its theme as follows:

ለ ተሳታፊ ደገፍ ደገፍ ግዛት ለመሰረተ
መሰረተ ወገንን ለመጥቀስ ካለህ ከሚገባ መሰረተ
ከፍጥነት ይቆይ ባይ ነው፡፡

Ato Dagnachew repeatedly reiterates that if knowledge is not utilized for the benefit of fellow countrymen, then education and civilization are worthless.

(p.2)

This satirical poem also reveals the incongruity that exists between the highest stage of technological development of human beings and their destructive potentialities. The poem weighs less in humor and is more serious in tone.

(2.2.2) Pretence

Most of the poets who are considered in this research criticize the widespread pretentiousness in their society. They attack pretence from different angles in their poems

which are analyzed below.

In his satirical poem entitled "Basha Ashebir Bamerica" Mengistu Lemma recounts the visit of Basha Ashebir to America and his different experiences during his tstay in that country. The participating character himself narrates his experience of that visit.

የዛሬ አባር ዓመት በታላቅ ሽጦት
አጭር ሰዓት ነበረ ጠንቀቅ
የሰንገተን ገቢ ጭ የሰራ አደርሁኝና
ሽር ሽር በሰ ሰንድ አፀራ ገጽ
አላፈ አገገጫን የጥፋን ነጭን
ባይ ሰጠሰተው በሊት የጸጸ ያይ አይን

I recall it was ten years back
That ny government sent me to America
Having stayed the day and spending
The night in Washington, I ventured
Into the street to have a look around
Having observed the blacks and whites
With my inquisitive Ethiopian eyes ...

(Mengistu Lemma, p.10)

Hereafter the rather tired and hungry basha Ashebir enters a bar in search of something to drink. While looking about for a seat, an unexpected and uncermonious incident unravels itself. As he puts it himself:

ጌራ አሰከና ገና ከወገበር ላርፍ በሰ
ተገደርደር ጫ የውጡ ገታ
አጭር ጭ ከጀለው ሊጻጽ
አበጃሰ ሰከረሰ አንድ? ጭንድነው መሆኑ ነው?
በሰ ገባኝ በጥፋ ገንባርሁን ላሉነው ...

As soon as I was about to sit,
The proprietor came rushing towards me,
He even dared to knock me down,
Surprised as I was, I said,
Is he crazy or drunk? What is the matter
With him?
If he is for trouble, I will floor him with my
club. (p.10)

The waiter intervenes and inquires Basha is in need of. Basha Ashebir replies that he desires to have something to drink. The waiter unabashedly lies: "There is nothing whatsoever to drink". Basha's request for water evokes great laughter among the people seated in the restaurant. Amazed, Basha leaves the hotel.

On exiting Basha sees biscuits and other pastries displayed for sale in the window of the same hotel. Again the owner rushes to Basha and shouts at him:

ዓለም ሁሉ ያውቃል መሆኑን ታንሽ
ተርጉሞት ለሁሉ አላታል ጥሩ ስረር ሸሽ
አገሩን በባሕር ሰላረረረሽ
ይህ ፈጠራ አይገራን ለዚህ ሰላረረሽ
አሁን መገባተህ አገሪህ ለሁሉ
መስተ ፈተ ደገፍ ለተሰበሰበሽ
ገበያ ለሰገኝ ደገፍ ጥ
ለዚህ አገሪክ ከዚህ ላይ ለይመሙ
ሰሩ ሰሩ አሁን ለይገባህ አገሩ
ወገድ ለተገተረ ይገረባል ገገሩ

'The whole world is aware of my patience,
But presently it is all exhausted. Hence,
Get the hell out of my way
Before I crush your chin and knock out
Your protruding eyes. It was imprudent
Of you to enter the restaurant in the first
Place and now
You dare stand in front of my glass window
To observe the delicacies. If
My customers behold you here,
They would not again come to the place.
So get the hell out of here,
I have work to do and business to make.

(p.11)

No sooner has he uttered these words than his flying fists leave Basha with broken teeth and crushed jaws. Basha in turn, is quick with his cane and gives the man a severe

beating after which both of them are taken to the police station.

In jail Basha tries in vain to prove his racial purity and innocence:

ዓን ሊባዓን ለዚያ ዛሬን በየጥር
በሽላላ በቀረረ ዕይሰ በረከር
ደረተ ላይ ያለው ያገረ በገንጌ
ያዳራስ ተባለ ለገጃ ደዋቅ ለሰተረረ
የዋጀው ተወላጅ የጠረረት ጦንዛ
በገጌ በገንጌ ተባለ ጦንዛ
በገጃ ለገንጌ በሰተ በሰተ
ለታተገ ዓንገድ ከተ ዓሰረላት

No one listens to me when
I talk of my pure race and the grandeur
Of my ancestors. No one heeds my
Woes and woes. All they comment
Is about the beauty of my country's flag
On my chest without bestowing and respect
on it.

Me, the Respected Moja*, the full -
blooded Menze*

Is considered a pariah a slave
And put in dail. Sad as it is
I can't possibly convince
Anybody about the injustice done to me.

(p.11)

After Basha explains about his origin to his black prisonmate, the latter assures Basha that there is no difference between Ethiopians and other black people since all of them come from African roots. He further explains to him that if Basha Ashebir enters a bar or a hotel which is permitted only for whites, he must under no circumstances expect to be served.

Lastly Basha Ashebir himself arrives at this conclusion:

* Groups in Amharia Nationality.

አስታይረ ደረብ ይህ አገር
 ሲታይረ አለ በባህሁት ቀጥሮ
 ይመስላል ገባኝ ከገዛ በኋላ
 አግረኝ ገግረኝ ገላፍኝ ሽንቅላ ...
 ግለተ አገደህኝ ስለኝ ቀለቀሉ ቀለቀሉ ስለኝ ...

This revelation is still fresh in
 My mind. I now fully comprehend
 That Amhara, Gimina, *Galla* and Shankila*...
 Are but different faces of the same coin**

(p.11)

The poet, using Basha Asheber as an example satirizes
 the prejudice of any one nationality discriminating other.
 Basha Ashebir, whose origin is from amhara nationality
 formerly used to look down upon the other nationalities in
 his country. But when he goes to America and encounters
 tragic and unjustified discrimination by whites he realizes
 that all human beings are after all the same.

By taking Basha Ashebir as an object of ridicule,
 Mengistu exposes the prejudice and wrong belief deeprooted
 in his society. Concerning the use of monologue in satire
 as in the case of Basha Ashebir, Feinberg says, "... the
 speaker unitentionally reveals his own defects, prejudices
 and motivations..." (p. 245)

In the last part of his narration, Basha relates that
 though there are differences among human beings in race and

* Different nationalities of Ethiopia.

** In the Amharic Version of Mengistu's poem the phrase
 "different faces of the same coin" is actually rendered
 in the amharic idiomatic expression "Silicha, Kelkelo,
 Kelkelo, Silicha" which means both "Silicha", and Amharic
 work for a goat or sheep skin sack as the Oromo word
 "Kelkello" denoting the same thing. In other words,
 this expression is equivalent to Shakespeare's "A Rose
 by another name smells as good"

እስከዚህ ድረስ ይህ አነጋገር
 ሲታወቅ አለ ስለሆነው ቀጥሮ
 ይመስለኝ ገባኝ ከገዛ በኋላ
 አጭር፣ ጊጭር፣ ጋላና፣ ሽንቆላ ...
 ጭላት እንደሆነ ስለቻ ቀለቀሎ ቀለቀሎ ስለቻ ...

This revelation is still fresh in
 My mind. I now fully comprehend
 That Amhara, Gimina, *Galla* and Shankila*...
 Are but different faces of the same coin**

(p.11)

The poet, using Basha Asheber as an example satirizes the prejudice of any one nationality discriminating other. Basha Ashebir, whose origin is from amhara nationality formerly used to look down upon the other nationalities in his country. But when he goes to America and encounters tragic and unjustified discrimination by whites he realizes that all human beings are after all the same.

By taking Basha Ashebir as an object of ridicule, Mengistu exposes the prejudice and wrong belief deeprooted in his society. Concerning the use of monologue in satire as in the case of Basha Ashebir, Feinberg says, "... the speaker unitentionally reveals his own defects, prejudices and motivations..." (p. 245)

In the last part of his narration, Basha relates that though there are differences among human beings in race and

* Different nationalities of Ethiopia.

** In the Amharic Version of Mengistu's poem the phrase "different faces of the same coin" is actually rendered in the amharic idiomatic expression "Silicha, Kelkelo, Kelkelo, Silicha" which means both "Silicha", and Amharic work for a goat or sheep skin sack as the Oromo word "Kelkello" denoting the same thing. In other words, this expression is equivalent to Shakespeare's "A Rose by another name smells as good"

colour, it is only natural that it be so. He associates his conclusion with the sameness of the skin sack in Amhara and Oromo cultures even if its name differs in both languages.

In addition to its Ethiopian context, this satirical poem also attacks worldwide discrimination in all its forms. When the reader comes towards the end of the poem and captures the intended serious message he no longer laughs at the actions and words of Basha Asheber, but starts to chew and digest them. The poem uses a great deal of humor to drive its meaning home.

In his piece "Tekeftuwal Hode" (Enraged I am), Aberra Lemma has also endeavoured to reveal the problem pertaining to pretence prevalent in the fabrics of his society. The lines in the poem utilize the rhetoric tone of criticizing all members of the society for maintaining silence when they are quite aware of what is going on around them. This code of silence is maintained because of the harsh imposition forced on the people. Let's have a look at an extract from the poem:

...አያውቅ ስያውቅ ሆኛ?
ገለገውን ሊከከልን?
በጥርጣሬ ለሰብስብ በድኅ?
ቀጭ ለሂድ በኋላ?
ሁሉን ተቺ በውሳ
ሌላ በሽ በገኛ ...

Don't I realize the blunders around me?

Don't I?

Can't I identify the wheat from the chaff?
Wouldn't I rather laugh with my teeth than
my gum? Wouldn't I?

I chose what I don't believe in,
Compelled by ulterior forces beyond my power.

(p. 148)

In this manner, the poet vividly portrays how people pretentiously lead their lives while definiety cognizant of the corruption and misdemeanours going on around them.

Understandably, the poet satifically discloses the pretentious behaviours of the members of the society owing to the conventions beyond their control.

Tsegaye Gebre-Medhin's "Indaynegrih Andach Ewnet" (Not to Give Attention to the Reality) is concerned with the identity crisis of the youth on the eve of the 1974 Ethiopian revolution.

The speaker's tone in the poem exaggerates the young man's enthusiasm for dancing and having a good time in the satirical nature of the piece.

ደንስ ንባዝ/ ደንስ ደገና
 ከረባተክን አፀላቅና
 ሃሳብክን ለቀቀህና
 ቦተክን፣ ሽህዛክን ጣለና
 ርገታ፣ ወፍሮ ደንስ ደገና
 ያን የሙዚቃ ናሳህን የከገተረባህን ወብረቅ
 ለቀቀህና ይደብላለቅ
 ያንድ ያንድ አንጻታብህ ሁሉን አንድተረባ
 ደንስ ከባታው ይነሳ
 ወፍሮ/ ...

Dance! young man
 Dance! you hero.
 Remove your tie
 Drop your thoughts
 take off your coat and shirt
 Stamp the floor
 Dance! you young man
 Dance! you hero
 Let the jazz music thunder
 Let it reverbrate

And diffuse into the whole world
 There is no need for you to worry or to think
 Or to contemplate
 Just Dance!

(Tsegaye Gebre-Medhin p.202)

To the causal reader, it would appear that the poet is approving the naivete of the young people in their excessive pleasure for dancing and making marry. In reality, however, he is telling that these trivial pursuits are no good for them and no benefit in real life. He indirectly attacks their presumed make-believe world:

...ረስሰን አንገታቸውን
 ሀ/ በላ፣ አፋ፣ በላ፣ ቶታ
 ፍክርን አቅረረን
 አፍረን አቅረረን
 የሊቶ ስቶ ስቶ
 ዘገሰሰ ያሰሰ አንደሁ ይነገርሁል አንገቱ አፀነ

Shout, make great noise
 In order not to think with your brain
 Brag!
 Boast with a higher voice
 Let your laughter of agony be heard.
 Shout till your mind goes dizzy
 shake your head
 Let it go "mad"! ...
 Otherwise, if you allow
 Your mind to think,
 It will tell you
 The truth about your self.
 It will tell you
 Your true worth

(p.203)

The poem outwardly advises the youngman to continue dancing. But in its inner meaning it actually tells him to stop and to think. As a satirist, Tsegaye indirectly attacks the showy and undesirable deeds of the young man. In the deep meaning of the poem, he disapproves his escapist and pretentious actions.

Phrases such as "In order not to think with your brain", "It will tell you your true worth" etc... disprove the goading words like "Dance!", "Brag!", "Shout!" etc

Concerning such feature of satire a critic notes,

... folly and vice are...likely
to be attacked by satirists
only when folly poses as good
sense and vice as goodness.

(Feinberg, Leonard p.29)

It is worthwhile to note here that the poet exposes the vulgarity and hypocrisy of the youth at the very time when Ethiopia is highly expectant of intensive work and commitment for its development from this sector of society. It is equally essential to realize that he makes the young man an object of ridicule by making the reader sneer at his foolishness.

The following poem of Tsegaye entitled "Igir Iniy" (Let's See Legs) is in more ways similar to "Indaynegrih Andach Ewnet". They are similar in that both endeavour to expose the unbridled love for pleasure observable in the youth of the time.

Both pieces were composed in 1970, a time when the youth of the country was extremely influenced by imported European fashions and cultural mores. The poet, as can be seen from the following extract, forcefully underlines this idea;

ለርቀን ግስተዋለ ግለተ የኛን ሥልጣን ድልድይ
ለገር ግየት ነው በለዋለ አስቲ አንገሩን አገር አገሩ
የባተቸህ አይን ድንበር ከተረከከ ሥራ ሲያለፍ
አንተ ገን ይበራው ዘረፍ
ጠረፍ አይወስንህ አበላ
ጥላህ በዘመን አድላ
ዓይንህ ባትላለፍ አንዲዋለላ
ቲህ ወዲያ ይገንነት

While it is our duty to be
Farsighted as early as possible
You have made it
Your job to see them legs, -them legs only!
Your forebears' eyes didn't go
Beyond the ankles.
But you, the gallant womanizer of today
Scrutinize beyond
The horizon of the well-shaped leg.
What gallantry can there be to surpass this?

(p.99)

It is obvious that the piece unequivocally condemns the
lustful nature while seemingly condones it.

Dagnachew Worku's "Yewef Chachut Tiwliḍ" (The Wizedened
Youth) is also critical of the overseas educated youth who is
enmeshed with undesirable foreign influences. It exposes the
unfortunate situation of youngmen who fail to show up their
natural selves but rather choose to make their way wearing
masks.

Witness the following strongly worded stanza:

ፈተ ለሃይሰሰተር
ሰቡ ለጥያቄ
ለቀተ ዋዝታዛ
ለከለ ረዛዛ
የሰለጠነ ለረባ
የረረገ፤ ጥንብ ለገባ
ለለቀተ፤ ይለፍል
ቶተ ለያየሁት ...

His countenance is never serious
His heart never loving
His soul is ice-cold,
His body frigid
A 'Civilized' corpse;
A white man's Vulture.
They inform me that he is not dead
When I behold he is.

(p.77)

The poet attacks the younger generation as victim of
undesirable foreign culture and reiterates that the youngsters

should unmask themselves. In addition to branding the youth as gutless and morbid the poet contrasts this so-called educated youth with those youngsters of the past that tradition upheld as manly and vigilant.

In the same manner, Mesfin Wolde-Mariam's "Yet Ale Wondu Lij" (In Search of the Manly Youth) is a criticism directed towards those young people who have no clear-cut objectives in life other than being dictated to by the whims of their emotions. The poem goes thus:

የተላለ ወንፋ ልጅ አውነት ከበረን ለበሰ ለቡን አግዛፅ
 ገርግና ወገን ገንባረ ላይ ያለው
 የተላለ ወንፋ ልጅ ችግር አግደደፍረው?
 ከበረን ለጽፉት ሲላ ለባንቲ ያለሸጠው
 የተላለ ወንፋ ልጅ ግብሩን ያበረው ገተረ ነፍሱ ያለው?
 የተላለ ወንፋ ልጅ ጥዋቱ የጻደቀው
 አፋጣኝ አሻራረኝ አተኮኝ የሚለው

Where is the vigilant youth
 who, wearing his true pride,
 Stands up-right inflating his chest?
 Where is the gallant youth
 Whose self-pride and charisma
 Could be read from his visage?
 The youth who hasn't sold
 His pride for money to attain comfort?
 Where is the gallant youth?
 Who is true to his religion,
 The unflinching youth
 Who has courage and is spirited?
 Where is the manly youth
 Who, aware that death is inevitable;
 Doesn't oscillate but stands for the truth?
 Where is the vigilant youth
 Who abhors defeat and failure
 And revolts when provoked?

(p. 29)

The poem further strongly condemns the youth of the time-- both boys and girls for selling their bodies and conscience

for money. In addition it severely criticizes hypocrisy in a satirical tone in line with pollard's statement: "He (the satirist) is then able to exploit more fully the differences between appearance and reality and especially to expose hypocrisy" (Pollard p.3)

Hailu Gebre-Yohannis also attacks the pretentious behaviour of youngmen in his poem entitled "Ere Yewond Yaleh". He exposes the unmanly behaviour and weakness of contemporary youth.

...ሰለጠኒ አይደለም ዛና የሚገኝ
ሰለጠኒ አይደለም ያስገና አላተረፈው
ሰለጠኒ አይደለም ወግሶ የሚፈው
በሰሰከተ አይደለም ሀገር የሚለግው
በፍከሩ አይደለም ጀገና የሚባለው

One's physic doesn't gain fame
Nor one's complexion win praise
Mockery doesn't mean wit.
No amount of preaching can develop a country
And no war-cry can brand one a warrior.

(p. 38)

The foregoing poem in its ensuing stanzas, takes the Marathon hero, Abebe Bikila as an exemplary man of that particular era and conversely exposes the weaknesses of the gutless generation of the time.

Tesfaye Gessesse's "Yetewelegen Abeboch" (We the Withered Flowers) uses the faded flowers as symbols of those people who simply live and act superficially having neither deep social roots nor concern for others. They are rootless, the poem implies, just like flowers nipped in the bud. The poem further notes that though these people pretend to be active,

follows: "... When he (the object of attack) tries to seem noble, he invites satiric treatment. By pretending to be something he is not, he becomes a hypocrite..." (Feinberg, p.30). Tesfaye in his poem that depicts people who pretend to be beautiful and lively when in actual fact they are ugly and decadent. The poem attacks its object so bitterly that the reader has no room for laughter.

"Enena Nefsae" (Myself and My Soul) is the other poem of Tesfaye Gessese which deals with a theme pertaining to a mental struggle with oneself in order to comprehend one's true nature. It is critical of concealing one's nature by means of a false mask. Let us have a look at part of the poem:

... የእኔ ባለሙያ ጥበቃዬን ሲጠላት
የእኔ ልብ ወለድን ሲጠላት
የእኔ ጥላንት ተሳታፊዎች
ከብርሃኑ ይገባሉ
ያለ የእኔን ጥላ ተጠብቀው
ሰጡኝ የሚሰጡኝ ለባዘ
ፈገገኝ ማሳየት ይገባል ሁሉም
ሰጡኝ ሲጠላኝ
ሰጡኝ ሲጠላኝ
የፎቶ ታሪክ ማድረግ
በቀጥታ ረዕዮ አርጦታዎቼ
ተፈላጊነት ...

When I take off my true costume
And attire my self with rugs of hypocrisy,
My soul leaves alone, naked.
Taking along with it my pride and my warmth,
My flattery and false smiles to please others
Leaves my heart dull and heavy
Only upon contrition
Does my soul return to me
And we are once more reconciled.

(p.33)

The poet thus opposes pretentious behaviour and self negation while at the same time expounds the need to remain

true to one's self. This piece is content-wise similar to his other poem entitled "We The Withered Flowers".

The other poet who discloses the pretentious behaviour widespread in his society is Kifle Abocher. Kifle's "Tirsen Mikerulgn" (Advice My Teeth) can be taken as a good piece for illustrating this. The poet in this poem accuses his teeth for their unwillingness to laugh eventhough there is no reason to do so. He argues that even if life is miserable and people are essentially bad, his teeth should flash with occasional laughter to pretend that he is happy and life not so bad.

The poet asks people to give advice to his teeth in order to enable them to laugh and hide his sadness.

ጥረሱን ያዘረዘሩኝ
 ለገደ ፡ ቀኝ ለገደ ፡ ሌተ ፡ ወኖር ይለወድላኝ
 ፡ ለህ ፡ ብሉ ለገደበንባኝ ለገደህሪው ሆኋ
 ፡ ህ ፡ ብሉ ለገደህደላኝ ገገረላኝ ሆኋ
 ደረሰ ቀጠጠተ ለገደ
 ዳረ ያን ሆነና
 ያን ተደለና
 ከዐረፋ የወረረ -
 የከበደ ጫና
 ያን ለፀጥተ ለፀረደ-ያን ተሸከመና
 ፡ ሆኋ ፡ የታለፀን ፡ ጥርሷል ያን ታለና
 ተሉ ፡ ብላፍ ፡ ደርገዎ ወከፋተ ለጤና ...

What the heck!
 You my teeth?
 What makes you so
 Unwilling to hide my sorrow?
 Conceal my grief,
 By shaving yourselves
 Alas!
 My teeth
 You don't shoulder
 My burden and discomfort
 Like my guts.

What? Are you still adamant?
 Oh!
 My friends
 Advise my teeth to laugh,
 Incessantly to laugh
 And not to show my sorrow!
 And Incessantly to laugh to conceal my real
 feelings
 So that I may pretend to live in happiness.

(Kifle Abocher, p.42)

The poet consistently insists on his teeth to wear masks of their own which can help him to hide the real discomfort and sorrow of his life. He requests his teeth to flash in laughter even if there is nothing that inspires happiness. But his teeth are not willing to do what the poet insists what they should do.

What the poet is getting at is to show how people living in his society are leading their lives without revealing their real inner self. They simply pretend to live, the poem says, comfortably while keeping their various miseries buried. Kifle using his poem attacks people's pretentious actions and their hypocritical behaviours through the double meaning of his poem.

"Ante Malet" (And What are Thou?) is the other poem of Kifle that depicts the seemingly close friends who convey fake love and relationship towards one another while concealing their true sentiments towards each other. An extract from the poem goes thus:

...ባይህ ከታየኝ አንደበርቀ
 ገና
 ባቀህ ሳተሰቀ ሰተሰቀ
 ሳተርቀኝ ርቀህ ሰተርቀ
 ባታምነኝ አምህህ ባታምነኝ
 ባተወደኝ ወደህ ሰተወደኝ
 'ወላጁ' ለቤተሰብ
 አንተ አንፋሰስኝ አይሆንህ
 አንደወደድኝ ወድገህ
 አንፋጠኝ አምገህ ...

I see you and you see me.

We see each other like precious things

You laugh but your laughter is fake;

You appear close to me but you are so far away;

You don't trust me but you pretend that you do;

You don't love me but you make-believe that you do;

You call me your 'bosom's friend' ...

I also pretendingly respond like wise

'Loving' you like-wise

And 'trusting' you like-wise.

(p.69)

In this manner, the poet satirizes fake friendships that are camouflaged by pretence.

Debebe Seifu's poem, "Dinkem Memhir" (A "Mock-up" Teacher), centers around the mediocrity of a teacher. The reader speedily gets the gist of the poem which ridicules a teacher who in no way deserves that title.

ራሱን ሲሰጥ
 ሲያገ ጥላጥሎ
 ጻፎ ወተተ ሲያደርገው
 ከገረረን ሲሰጠው
 ሊያስተምረን ይጥታ ...

A self-adulating and self-aggrandizing teacher
 Comes to instruct me with
 Honey-sweet and self-kissing lips.

(p.13)

In this poem the poet consistently attacks the teacher's professional incompetence which is covered up by a seemingly all-knowing countenance. He mocks the phony actions of the teacher who endeavours to appear capable and knowledgeable.

To reveal the pretentious nature of the teacher and his unethical actions more vividly, the poem goes on to say;

በሽታ አደረገኝ
የተረባ ጋዘና ጭኑ በቀኝ
አጋ ገዛዬ ላይ ጭኑ ተነደደኝ
He really gets me vexed,
When I realize that he
Is pissing on my youthful years.
I feel the agony of torment
Deep inside me ...

(p. 13)

The hypocritical actions of the teacher become more vivid when the student expresses his dissatisfaction with harsh and insulting words.

In its concluding lines:

እንደሰጠው ፈርተ
ሰሰ እንሸከሸከ.
እሰብረኝ ባለ
ሰንተ ነገር ስለ/
In its desire not to feel the agony,
My heart softly murmurs:
Had he instead asked me to teach him.
I would have had a lot to instruct him.

(p.13)

In order to drive his meaning home more forcefully, the poet pulls down the teacher to the student's level and pushes

up the latter to the position of the teacher. This hypocrisy of the teacher, is intended for the reader to realize as a vice which is not desirable in any profession.

The other short satirical poem of Debebe Seifu discloses the incongruity that exists between an Ethiopian scholar and the backwardness of his country. The title of this poem is "Semayna Medir" (As Apart as The Sky and The Earth). To begin with, the poem describes the deep and profound knowledge of the intellectual while at the same time revealing his inability to translate it into practice for his country's good. In other words, while the scholar's knowledge may be invaluable, it avails nothing unless it is brought to fruition.

የፍ ሰለ፣
 ያቸ ገደደ ደብዘ
 አንደኛ የገ ጥዘዘ
 ገፋገ ፍቅረን ለፍየት
 ስር ሃን አንድን ጭጥጥ
 I wake up only to find
 My poor abode poorly lit
 And confoundingly cold as a winter's day.
 No light with which to see even its
 Frugal love.

(p.19)

It is not difficult to see that the poet here takes his poor abode to symbolically represent his country. The total darkness and freezing cold are an allusion to his country's backwardness and underdevelopment.

The title of the poem-"As Apart As The Sky And Earth" - expresses the wide gap that exists between the expertise of

the intellectual and the backwardness of his people.

(2.2.3) Corruption

In addition to exposing the follies, pretentious and hypocritical behaviours of people in his society, the satirist is also active in unravelling the corruption that may exist in his government. To do this, he contrasts the various strata of the social fabrics.

Among the nine poets who are studied in this research, three of them expose the corruption widespread in their society. Mengistu Lemma in his short poem entitled "Shumet" (Appointment) discloses the obsequiousness needed for promotion in the then existing order.

The piece symbolically uses "Snuff" to expose the same mode of action employed by all and sundry to obtain posts. The format of the poem uses short and fast-moving lines with a lot of innuendoes.

ከላጠጠሩ
 ወይ ከላቸጥሩ
 ወይ ከላሰረቱ
 ወይ ከላሰረቱ
 ወይ ከላሰሰቱ
 ግ ለግ ያቀጥላ ከዚያ ከሰረቱ
 Unless one applauds

(When others are applauding)

Or sells others for money

(Like everybody else)

Or sniff the snuff

(When other are sniffing)

Or let others sniff
 (One's own snuff)
 Or unless one traps others
 (Just like everybody else)
 Who gives what to who?
 (Or who gets what from whom?)
 (Mengistu Lemma, p.5)

The lines of the poem underline the wily game played by individuals in order to procure wealth and acquire authority. The piece vividly depicts how much boot-licking is necessary to improve one's livelihood. The poem uses forceful satiric punches to drive its meaning home.

The other poem that deals with the corruption of the last administration is entitled "Ke-amlak Betach" (Below Providence). This poem, at the very outset, seems to praise the military administration having full legal rights for their actions. But actually what the poet does is to disapprove their wrong and sinister deeds.

ፈገገ /
 ባለፈው መገተ ናቸው ...
 አዲሱ ገረተ
 ከገዛቸው ባለፈው ...

Laws and Laws and laws!
 They, themselves are laws
 With unbounded rights....
 Possessing iron hands
 And wedges for arms ...

(Abera Lemma, p.90)

Describing them as the power body next to God, the poet reveals their totalitarian and corrupted stance. Their strong physical appearance symbolizes their roughness, rigidity and

wildness. The poem concludes that the measures taken by the military administrators against the opposition groups are tantamount to the incarnate ways of the devil.

Abera in this poem exposes the tyrannical regime's cruel deeds designed to serve its own interests using force. It also shows the pretence of members of the Derg to appear loyal, strong and impregnable in the interest and for the good of the people while practising the reverse. It could pass censorship only by its skillful use of satire. On the face of it seems to praise the Derg. But in actual fact it vilifies and condemns its actions.

Similarly Mesfin Wolde-Mariam's "Sebbat Lechelema" (In Praise of Darkness) has a satirical content which on the surface praises the merits of darkness and condemns the uses of light. In its first stanza, the poem lists various merits of darkness and points out its advantages over light.

The poem continues to say that it is better to replace the day by night so as to hide different social weaknesses that are exposed in the day time. He expounds his idea in the following manner:

ሰውረን ጠለፍ አቋነን ከብርሀን
 ምስጢር እንግልበቅ ገበፍ እንሻገረን
 ነገር ሃን ይጠለፍ ጠለፍፁም ይደግፋ/
 ፀጠይቅ ነብሰር፣ ምስጢር ይደግፋ
 ጠረቀቀ ተጥፋ ከከባድ ይርገፋ
 ጠለፍፁን ለብሰው ጦረተ ይነጠፋ...

Darkness
 Our saviour
 Our redeemer
 Protect us from light
 We are against it
 We are fond of you, darkness
 Let the sun fall down
 And so the moon and the twinkling stars.
 Come, Darkness and protect us
 And conceal our wickedness

(Mesfin Wolde-Mariam p.37)

The poem gives more credit for the role of darkness than of light implying the underground corruption, vulgarity and vice of the society. It seems to praise the function of darkness as a blanket concealing human weaknesses but on the contrary exposing its hypocrisy and vileness.

In the ensuing stanzas, the poem continues to praise darkness for its role as shelter for injustice, grief, ignorance, illiteracy, murder and poverty which are so rampant and widespread in his country, Ethiopia. He satirizes the ever-worsening and corrupt features of his society which shuns light and embraces darkness.

Chapter III

Tones In The Poems of Nine Poets of Post-Revolution Era

This chapter attempts to deal with tones that are used in the selected poems of the nine poets. Satire, as elaborated in the first chapter, utilizes different tones to forward its protest to readers. And what is more, the satirist can compose his literary work either in verse or in prose.

Beginning from the invective which is assumed by critics as the earliest tone of satire, the satirist continues to put into use sarcasm, irony, exaggeration, understatement, the sardonic and other tones in his creative endeavours. Taking the aforementioned tones of satire, let us consider how the selected poems utilize them.

(3.1) Invective

More than other tones invective throws strong and bitter stings to attack its object.

Of invective a critic has this to say:

The anger that the sardonic manages to keep under control bursts forth in invective. This extreme of the satiric Spectrum makes a direct and unremitting attack on its object. (Pollard, pp. 70-71)

One of the poets who uses invective to attack his object is Hailu Gebre-Yohannis. Hailu deliberately uses this tone

in his poem, "Berekete Mergem", to reveal the evil that may emanate from technology. He directs plenty of insulting remarks against the renowned scientists.

In its angry attack on Marconi, Hailu says,

If thy idea for the invention of
The wireless was to elicit fear
In people, raise undue hope and
Desire, distort the truth and expound
Falsehood, innocent as thou art
Let thou be sent to purgatory

(p. 17)

Hailu uses the terms "innocent" and "purgatory" which appear contradictory. But contradictory they are not. Marconi is innocent for inventing the wireless to serve society, but he is condemned just the same because society abuses it. The poet in the same way condemns other scientists with a serious invective tone in the way that instills hatred in the reader. The poet gives more strength to the invective tone when he specifically mentions the names of the scientists who are condemned in the piece.

Similarly, the satirical poem of Tesfaye Gessesse entitled "Yetewelegen Abeboch" (We the Withered Flowers) is composed in a serious tone so as to attack its object bitterly. No wonder that those people with deceitful behaviour are symbolized in the poem by rootless and faded flowers. The poem's satirical content which centers on hypocrisy is carried out in an invective tone with venomous touch in its wording directed at the victims. These insulting remarks

vividly indicate the ultimate futility of hypocrites.

Phrases like "Deprived of the power to bear fruits", "bloodless, having no charm," and others which condemn those people as having offensive smell, utilize the invective tone. These lines show the contempt of the poet for these kind of people. Every line of the piece helps to develop the author's condemnation of the sham personalities of the people concerned. As pointed out by Worcester, "...satiric invective uses direct, intense sincerity of expression." (p. 19)

One can vividly observe that words employed in Hailu's and Tesfaye's poems have the qualities of directness, intensiveness and sincerity. They are straightforward in their attack on that particular object. Since Hailu's and Tesfaye's poems use invective they do not cause laughter in the reader. In other words, as stated by critics such as Feinberg, "There is usually no humor in the invective" (p. 111)

Dagnachew Worku's "Yewef Chachut Wetat" is also composed in a strong invective tone. It discloses the victimization of youth by undesirable foreign cultures and traditions using strong bitter words:

... His soul ice-cold
His body frigid
A 'civilized' corpse
A whiteman's vulture...

(p. 74)

(3.2) Irony

As most critics note ironic tone is usually employed for satiric attack. For Muecke, "Irony may be a weapon in a satirical attack or a smokescreen concealing a retreat or a device for turning the world or oneself inside out" (p. 13)

The satirical poem of Tsegaye Gebre-Medhin, "Indaynegrih Andach Ewnet" is, one can safely argue, composed in tones of irony and understatement. The poet's use of irony lies in his warning aimed at the youngman not to think about his real life. If the youngman stops his unbridled pleasure, the poem goes on to say, his mind may commence to reason, and this, the poet ironically says, is dangerous for him.

Otherwise, if you allow
Your mind to think
It will tell you
The truth about your life.
It will tell you
Your true worth.

(p. 203)

Naturally, during his youthful days, any youngman is expected to be active and strive to cultivate a habit for hardwork and diligence. Contrary to this well taken expectation, the poet advices the youngman not to beconscious of his real goal in life but to consistently engage in limitless joy, This use of irony as a satiric attack is noted by Jump's statement which reads: "Ironic situation... can be invented or presented by satirists whose object is to expose hypocrisy..." (p. 66)

Tsegaye's "Igir Eniy" which unravels the limitless love for pleasure observable in the youth of the time, has also an ironic tone. The poet seems to advise the young man to continue his unbridled desire for merriment while ironically exposes his sinister deeds.

Just like what Tsegaye does in his poem, Debebe Seifu's "Dinkem Memhir" also attacks a teacher who considers himself a capable and competent person while actually he is nothing but a failure. The poet discloses the hypocritical behaviour of the teacher in an ironical tone. This is manifested when the student in the poem angrily states.

In its desire not to feel the agony
My heart softly murmurs:
'Had he instead asked me to teach him.
I would have had a lot to instruct him.

(p. 13)

The last two concluding lines of the foregoing stanza, are ironical because they reverse the status of the teacher and the student.

Mengistu Lemma's "Basha Ashebir Bamerica" uses dramatic irony. It is clear from the outset that Basha Ashebir, is himself a black man from Africa. But that he should act as a racially pure Amhara in a country dominated by whites who discriminate and segregate blacks is very ironic.

This lack of awareness on the part of Basha Ashebir gives the poem dramatic tone.

...Dramatic irony, in which the victim is serenely unaware that the real state of affairs is quite different from what he assumes it is..

(Jump, p. 66)

The poet using Basha's lack of understanding about the state of affairs in the America of those days depicts the discrepancy that existed between the white and black races all over the world.

No doubt, its clear presentation makes the poem possible for the reader to comprehend its ironical tone. The humorous words of Basha also add more sparkle to the piece.

Mesfin Wolde-Mariam's "Sebhat Lechelema" also uses an ironical tone and depicts the corrupt and everworsening life of the society. The poem praises darkness as a more valuable phenomenon than light. As noted by a critic:

Irony uses such mechanism as sham
Praise implying the opposite of
What one is saying or something
quite different from what one is
saying...

(Feinberg, Leonar, p. 179)

In the same way Mesfin's satirical poem appreciates the role of darkness in giving coverage to different social abuses such as exploitation, vulgarity, illitracy, murder, poverty ..etc. The poem repeatedly wishes for the disappearance of light, the extinction of the sun and the stars while on the other hand demands the eternity of darkness. He terms darkness as

"Saviour" and "Redeemer" while condemning light as the Arch enemy.

Kifle Abocher's "Tirsen Mikerulign" and "Ante Malet" have also an ironic tone which satirizes the hypocritical behaviour of society. In the first poem, the poet insists on his teeth to laugh though there is nothing that inspires them to do so:

...My friends

Advise my teeth to laugh
Incessantly tell them
Not to show my sorrow
But rather to conceal my real feelings
So that I can pretend to live in
happiness

(p. 42)

In the same manner, Kifle's second poem "Ante Malet" exposes the false love that exists between friends. Though the poet seems to appreciate the pretence, he ironically regrets the disappearance of mutual love and sincerity among people. The following stanza illustrates the above assertion:

You call me Your 'bossom, friend'
I also respond like wise
'Loving' you like wise
And 'trusting' you likewise

(p. 69)

(3.3) Understatement

Satire employs understatement in such a way that it under-rates the object of attack below its natural and social status. The tone of understatement treats its object as useless, silly or below the accepted standard. Concerning this point pollard

has this to say, "...understatement, the appearance of representing something as much less serious than it really is." (p. 68)

Of the poets whose satiric poems have been investigated in this study, Dagnachew Worku is the one who strongly uses understatement. In his "Embuwa Belu Sewoch" he satirizes the negative aspects of human civilization. The poet using this tone condemns the destructive repercussions of technology. He apparently seems to consider man as being way down below animals that are described in the poem as innocent and valuable.

He further goes on to imply civilization as a dangerous phenomenon which should be gotten rid of since it is the principal cause for the existence of various abuses. Most of the deflating words in the poem are used to convey to the reader the alarming destruction of civilization. By taking the cow as a better creature than man, the poet strongly understates the nature and technological advance of human beings.

(3.4) Exaggeration (Hyperbole)

In his aim to criticize folly, hypocrisy and corruption, the satirist elevates its object of attack beyond its normal level so as to ridicule it. "Exaggeration is a form of attack and an indispensable procedure for a satirist" (Feinberg, p. 91)

Aberra Lemma's "Ke-Amlak Betach" and Debebe Seifu's "Semayna Medir" are composed in the tone of exaggeration.

has this to say, "...understatement, the appearance of representing something as much less serious than it really is." (p. 68)

Of the poets whose satiric poems have been investigated in this study, Dagnachew Worku is the one who strongly uses understatement. In his "Embuwa Belu Sewoch" he satirizes the negative aspects of human civilization. The poet using this tone condemns the destructive repercussions of technology. He apparently seems to consider man as being way down below animals that are described in the poem as innocent and valuable.

He further goes on to imply civilization as a dangerous phenomenon which should be gotten rid of since it is the principal cause for the existence of various abuses. Most of the deflating words in the poem are used to convey to the reader the alarming destruction of civilization. By taking the cow as a better creature than man, the poet strongly understates the nature and technological advance of human beings.

(3.4) Exaggeration (Hyperbole)

In his aim to criticize folly, hypocrisy and corruption, the satirist elevates its object of attack beyond its normal level so as to ridicule it. "Exaggeration is a form of attack and an indispensable procedure for a satirist" (Feinberg, p. 91)

Aberra Lemma's "Ke-Amlak Betach" and Debebe Seifu's "Semayna Medir" are composed in the tone of exaggeration.

Aberra's piece discloses the roughness of the then military administrators, the Derg members. The exaggerated tone of the poem starts right at its title that describes the Derg as the next powerful body below God. The poet elevates the military administrators to a higher level though they are naturally created in the same way as other people.

On the surface, the poem appears to portray the military administrators as saviours like the Almighty God. However, by using exaggeration, he explicitly reveals the rigid and totalitarian character of the Derg.

Debebe Seifu's "Semayna Medir" employs exaggeration to depict the incongruity that exists between an Ethiopian scholar and his backward country. The poet exaggerates the gap to be as big as the gap between the sky and the earth. The poet has a dual aim in this use of exaggeration: the first to show the height of knowledge and the second to expose the failure to put it into practice for the benefit of his backward country.

In his effort to lay bare the unmanly behaviour of the youth of the time, Hailu Gebre-Yohannis's "Ere Yewond Yaleh" also employs the tone of exaggeration. He takes the young-man's deeds as utterly useless and magnifies his weaknesses to huge proportions.

(3.5) The Sardonic

Arthur pollard differentiates the sardonic tone from the invective in this way. The latter overtly forwards its anger to attack its object whereas the former keeps its anger under control.

Elaborating on this feature of the sardonic tone pollard notes, "...the sardonic is on the edge of weeping because it is on the edge of uncontrollable anger." (p. 70) Among the poets who use the sardonic tone we can mention Mesfin Wolde Mariam's "Yet Ale Wondu Lij", Mengistu Lemma's "Shumet" and Aberra Lemma's "Tekeftuwal Hode".

Mesfin's "Yet Ale Wondu Lij" incessantly inquires for the vigilant young man who has definite aim in life. The serious lines of the poem are mixed with suppressed anger against the object of attack.

Where is the vigilant youth?
Who, wearing his true pride
Stands up-right swelling his chest?
Where is the gallant youth?
Whose self-pride and Charisma
Could be read from his face?

(p. 29)

The poem repeatedly inquires for the whereabouts of the strong and non-hypocritical youngman. The reader is be aware of its sardonic tone which is manifested in the underlying anger. It is also clear that the poet is addressing himself to the young man's identity crisis.

Mengistu Lemma's "Shumet" has also a sardonic tone which discloses the corruption of officials. Though its short lines may provoke a smile in the reader, the angry tone of the piece is undeniable.

Note also the infilled meanings within brackets:

Unless one applauds
 (When others are applauding)
Or sells others for money
 (Like everybody else)
Or sniff the snuff
 (when others are sniffing)
Or let other sniff
 (one's own snuff)
Or unless one traps others
 (Just like everybody else)
Who gives what to who?
 (Cr who gets what from whom?)

 (p.5)

Even though Mengistu Lemma doesn't attack his object with invective by open and biting remarks, he exposes his anger by controlled expression which is sardonic in tone.

Aberra Lemma also employs the sardonic tone in his piece "Tekeftuwal Hode". The piece is presented in question form:

Don't I realize the blunders around me?
 Don't I?

Can't I identify the wheat from the chaff?
 Can't I?

Wouldn't I rather laugh with my teeth
 than my gum?
 Wouldn't I?...
 (p. 148)

The sardonic tone of the poem is manifested in the strong anger of the person complaining. As can be seen the person doesn't use bitter words to express his feelings, instead, he controls his language and all the same gets across his meaning to the reader.

Conclusion

Though different satirists have their own motives to delve into criticism most of them have similar objectives in their endeavour to attack follies, vices and pretence. Their real goal, as most critics concede, is to promote the good of the public. They incessantly endeavour to unravel what is undesirable and destructive in society. However, the means they utilize to lay bare the weaknesses of their societies depend upon their peculiar center of interest and use of tones.

The poetic tones of the nine poets considered in this research manifest their strong opposition to pretence, social abuses, hypocrisy, lack of sympathy and loss of identity which are rampant in their society. Their motive, without doubt, is to promote the positive values and to curtail the negative ones.

They all share a serious concern in the social problems existant in the fabrics of their societies and the different strata of the population. Most of them are concerned with exposing and condemning the ~~hypocrisy~~ and care - a - dash attitude of the young. Among the five tones that are employed in the satiric poems, irony is the most used.

It is only Mengistu's poem that uses a participating character, Basha Ashebir, who is also a target of ridicule. This categorizes the poem considered in this research fall under the category of the formal or direct satire because they have no intermediary characters (satiric victims) and their addresses are directed straight to their object of attack.

Bibliography

I. Primary Sources

1. Aberra Lemma, Kul Weyis Tilashet, Addis Ababa, Berhanena Selam Printing Press, 1967 (1975)
2. Dagnachew Worku, Imbuwa Belu Sewoch, Addis Ababa, Berhanena Selam Printing Press, 1967 (1975)
3. Debebe Seifu, Yebrhan Fikir, Addis Ababa, Kuraz Publishing Agency, 1980 (1988)
4. Gomeraw, Berekete Mergem, Addis Ababa, 1966 (1974)
5. Kifle Abocher, Am Ken, Addis Ababa, Berhanena Selam Printing Press, 1982, (1990)
6. Mengistu Lemma, Basha Ashebir Bamerica, Addis Ababa, Chamber Printing Press, 1967 (1975)
7. Mesfin Wolde-Mariam, Ingurguro, Addis Ababa, Kokeb Printing Press, 1967 (1975)
8. Tesfaye Gessesse, Metekezia, Addis Ababa, Artistic Printing Press, 1967 (1975)
9. Tsegaye Gebre-Medhin, Isat Wey Abeba, Addis Ababa, Berhane Selam Printing Press, 1966 (1974)

II. Secondary Sources

1. Abrams, M.H, A Glossary of Literary Terms, (4thed), New York, Holt, Reinhart and Winston, 1981.
2. Akalu Getaneh, Comedy and Social Purpose: Two plays of Mengistu Lemma, Addis Ababa University, May, 1981.
3. Alemayehu Moges, A text book of Amharic Poetry, Addis Ababa, Berhanena Selam Printing Press, 1954 (1962)
4. Ali Mohammed, Tone in Tsegaye Gebre-Medhin's and Mengistu Lemma's poems; Addis Ababa, University, June 1981. (1990)
5. Assefa Aregahegne, The Origin and development of Amharic Literature, Addis Ababa University, May 1891
6. Aynalem Abebe, Criticism of Gomeraw's Poems with reference to "Berekete Mergem" and "Ere Yewond Yaleh", Addis Ababa University, 1972 (1980)
7. Debebe Seifu, "Amharic Poetry in post-revolution", Addis Zemen, August 21; 1974 (1982)

II. Secondary Sources

1. Abrams, M.H, A Glossary of Literary Terms, (4thed), New York, Holt, Reinhart and Winston, 1981.
2. Akalu Getaneh, Comedy and Social Purpose: Two plays of Mengistu Lemma, Addis Ababa University, May, 1981.
3. Alemayehu Moges, A text book of Amharic Poetry, Addis Ababa, Berhanena Selam Printing Press, 1954 (1962)
4. Ali Mohammed, Tone in Tsegaye Gebre-Medhin's and Mengistu Lemma's poems; Addis Ababa, University, June 1981. (1990)
5. Assefa Aregahegne, The Origin and development of Amharic Literature, Addis Ababa University, May 1891
6. Aynalem Abebe, Criticism of Gomeraw's Poems with reference to "Berekete Mergem" and "Ere Yewond Yaleh", Addis Ababa University, 1972 (1980)
7. Debebe Seifu, "Amharic Poetry in post-revolution", Addis Zemen, August 21; 1974 (1982)

8. Feinberg, Leonard, Introduction to Satire, (1sted),
Ames, The Iowa State university Press,
1967
9. Fekade Azeze and Debebe Seifu, "Embuwa Belu Sewoch",
Addis Zemen, Dec, 27, 1967 (1975)
10. Gerar, Alber S, Four African Literatures: Xhosa, Sotho,
Zulu, Amharic University of Galifornia
Press, 1971.
11. Jump, Hohn D. Irony, The critical Idiom, Great Britain,
Methuen & Co. Ltd, 1970.
12. Kane, Thomas, Ethiopian Literature in Amharic,
Wiesbeden, Otto Harrass souitz, 1975.
13. Mesfin Habte-Mariam, "Berekete Mergem", AddisZemen,
Dec. 5, 1967 (1975)
14. Muecke, D.C, The Compass of Irony, London, Methuen &
Co. Ltd, 1969.
15. Pollard, Arthur, Satire, The critical Idiom, London,
Methuen & Co. Ltd, 1970
16. Russel, Hohn and Brown, Ashley (eds), Satire, a
critical Anthology, Cleveland, World pub.
Co., 1967.
17. Sutherland, James, English Satire, Cambridge University
Press, 1958.

18. Swift, Jonathan, Gulliver's Travels, London,
Basil Blackwell, 1965.
19. Tsegaye Gebre-Medhin, Isat Wey Abeba, Addis Ababa,
Berhanena Selam Printing Press,
1966 (1974)
20. Worcester, David, The Art of Satire, New York, W.W.
Norton & Company inc, 1969.

A P P E N D I X

A P P E N D I X

አበራ ለማ

ከአምላክ - በታች

ሕጎች

በለውሎ መብት ናቸውና
ይጠበቃሉ /

ጥሩ ሚና
የሚጠቅሙት /

በለሰለሰ ሰንደል ጠማ
አገኛቸው በረከት /

ከገገቶቹ ከሰማ
አይዘዝ አንጂ - /

ከያዘማ
የሰይጣን ሾሮ አይሰማ / ...

ተከፍቷል ሆኖ

ሼልነት አይደል አንዲ
አያውቀው በያውቀው ሆኖ-?
ገለበጠን ቢሻ ስንዲ ?
በጥርሱ ልብቅ በደዲ ?
ቆሚ ልሂድ በዳዲ ?
ሁሉን ትቺ በውዲ
ሌላ ብሽ በገዲ
ዶገ ረሲጥ ትለው ዘመዲ
መለሰ አርገልኝ / ተከፍቷል ሆኖ :-

አምባ በሉ ሰዎች

አንዲት ነው ነገሩ
ከሐሆነ አምባ በሉ ፣
ሰው አንዲት አያውቅም
የረባችንን
ሠልጥኑ ፣ ሠልጥኑ ተማሩ ተማሩ ፣
አያለ ሌት ተቀን የሚያዋክበን
አንዲት አልገባውም አንዳለቃተን
አቶሚክ ሰተላይት
ለመኖር ሠር ተን
አልሰማም ይገኛል
ያረር ተማርኝ
ርኩት ተኩሰው ዝናቸው ሲናኝ
አላነበበም በየጋዜጣው
ኮሚቴ አንኳ ሰይቀር
ተቋቋሞላቸው
በሰራው ለመሥራት
አቅድ ለማውጣት
ታውቆ አንደሚያሰፈራን
ገንዘብ ወደዚያው
ከየማዕዘኑ ሲገርፍ መጥፎው

የገናኛቸው ወርቀት /

አንዲት ነው ነገሩ የሚጠረጠረው
የኛ ሥልጣኔ

ፍጥረት የሚያምነው
አንዲት ነው ነገሩ
ተምረን ተምረን አውቀት አገኘተን
ሠልጥነን ሠልጥነን

አቶሚክ ሠርተን
አንደኛ ጋሳኪ አንደኛ ሮሽማ
አገር ከልመተረን
ላይስጠላን ነው ይ አኛን ሠልጠን
አንገዲያሰ አንደዚህ
አሰከዚህ ከሆነ የሰው ዓላማው
አመቢ አንሰለጥንም

ፍጥረት ይወቀው
ቀርጠናል በጭራሽ አንዳናሰገባው
ይህን ሥልጣኔን
አኛን ሲመጣ
መልኩ ተለወጠ ስለአገኘነው
ሰው አንደሚለው

ወኔን አቀዝቅዞ
ፍርሀትን አንገሰ
አኛን የሚያንጠጣ የልሰልሰ በትር
አንሽም ጠርሶ
ጠርሶ አንዲገባ ከወንዶች አገር
አረሱም ይወቀው
ሥልጣኔም ይወቀው

መንገዱ ሲይመታው
የጤፍ ቀንጣት ያህል
አንደሚገኝብረው
ደገዎስ መጀመሪያ
አ
አንዲት ቢንቀን
አንዲት አንዲት አንዲት
አንዲት ይደፍረናል
ዓይኖችን አያዩ-ዎ ተናል የመናል
ያባ ቢላዋ ልጅ ድርሽ አሰኪ ይመጣ
በኖን ቀረጥጠው በኖሰዩው ጣጣ

ይህ ከላ ሰበሪ ፣
በሰው አንጉል ጠልቆ
አንዲያው ለመናልባት
ቀረጣች ፣ ሰያፋት
አመልጠ አጓደሆን
የቀንጣ ከርከቅ
አሚያደማበት

ወህኒ ቤት መጣል ነው
አጅ አገሩን አሥረን
ዋጋ አዩቀነሰ አንዳያከሰረን
አናጥሩው በጭራሽ
ከሥር መሠረት
ማን ተቀጥቶ ያውቃል
አውቀት በማጥፋት

የሱን መታሰቢያ ሥጋው ደው
ቀመሰን አንድኛ ለን
ነው አመነታችን
ነገር ገን አንሰሳ በደም በሥጋችው
በቀዳ በመሬት መላ አካላታችው
ሲያቀዳን ፈውሰው አዳመገቡን
አንዲት ለማለት ቻልን
አንበልጣለን
ጠርሶ አይመስለኝም
ይህ አስተያየት
ከፍንጠው የፈቀ የመንኮራጭ
ሰለዘህ መኖሩ ለሰህተት ለሥህተት
በአንሰሳች መነገሩ
አንሰሳ በመሆን ኑርን ብንገምት
አመፀ በሉ በጾች አንመልሰው
አንደ ፓሰሉ እንደች
ሥልጣኒን አንደጠሉት
ሁሉን አንጥላው

ፓሰሉጾች አንዲሉ
ልጆች አይቀጡ ይቀጡ ይቀበጡ
አንዳሽገው ይውጡ
ማንም መብት የለውም
አነሱን ሊቀጡ
ዳገገኑም ቢያስፈልገው
ነው የቂሶች ጣጣ
ነገር ገን ቂሶች
ቀጥተው መቀጣትን
አንዲያውቀው ጠንቅቀው
ሁሉ አኩላነትን
ሆኑ በበኩሉ
ቂሱን ይሸጥኑ
የቂሱ ልቡ ምልቶ
አድገት አንዲያምረው
ሰሙ አንዳይታወቅ
አንዳያስቸገር
አንደዚህ ይለሉ
ታሪካችን ነገሩ ሥልጡን ያበሽቱ
በቀቂ መምረጣ መላቸው የላቁ
በጣም ይደነቃሉ
ልጆችን በመቅጣት አንድ በትንሹ
ቂሶች ብሰው መብላት
መሰሏቸው የሚሹ
ልጁም በበኩሉ ተቀጥቶ አንደቀጣ
በጣም ረገ አጣፋ የመብላጥን ጣጣ
አንገዲህ በቀርጡ
በቀርጡ ያዳም ልጁ
ተመልከችነት
መታሰር መገረፍ የፈሸው መመት
ከሰው ሰው ሲልቅ ነው
የሚደርሰበት
ታዲያ ምን አለበት
በዚህ አስተያየት
ምን ውርደት አለበት
ብንገሩ ጊዜን

ሥልጣኔን አጥፍተን
 አንባቢን በመቀበል አንሰባ ሆነን
 ሰዎች አመጧ በሉ አንመልሰው
 በኒው ጊኒ ደቡብ
 በምሥራቅ አንፃሉ
 አንደ ዓቡ ጉሣ ሁሉን አንረሰው
 ደገነት ጠርሶ ካገር ይደመሰሰ
 ከቀሩት ተቆጥሮ
 " ደገ ዋይ ይከሰሰ
 ደቡባች አንፃሉ
 ልጆች ይሰልጥኑ ለዘነት ይጫሩ
 ሁሉን ይቀሰፍቱ
 ሰውን ያቆጠርብሩ
 አታለው ይሩጡ ሠፈር ያቸብሩ
 መታው ያመታታ ሰውን ያበጣጠጡ
 አብነት ነውና ለአዲስ አካላት
 ሩህሩህ መሆን
 ለገሰ ደገነትን
 ፍጹም ከሰበረው የሚያጠፋላቸው
 አንዲህ አሰኛቸው
 ሥልጣን ቢያስጠላቸው
 ታሪከኛ ነገድ
 በአንሰባ ደው መንገድ
 በጣም የዘለቀ
 በፍርድ አሰናዘር መላቸው የላቀ
 ኑሮን አይተው አይተው
 ከጠኑት በኋላ
 ደገነት ነው አሉ ለሰው የጭት ጥላ
 አውነትን ይመሰላል ላውጠው
 ለገሰ ደገነት በይፍር ከቀዳሞው
 በፋት ጠረፍውን
 ሥነድን በወጣው
 ለክፉ ደገ በይፍር
 ለንገህሳሉ ብልጥ
 ለደንጃርው ብልህ
 ለሸፈው አለጥ
 ለሰነፋ ገብዝ ላኛኪው ታኛኪ
 ለጉሺው ተጉሺ
 ለዓጣጭ ሰበኪ
 መቼ ይታወቅ ነበር
 ዓለም አንዲህ መልኩ
 የሁለት ፊት ቀንጾ ዲንገት መጥረኪ
 ሁለት ፊት ስላላት የሚያወሳውል
 ሁለት ፊት ስል
 አላት የሚያጠፋላቸው
 ሁለት ፊት ስላላት
 የሚያሰገባ ወኒ
 አንቶ የተፈጥሮ
 አንቶ የሥልጣኔ
 ገፈ አገባባቸው ሰውን ያህል በው
 አንድ መሥሮ ይዞ አንፃይጓዘው

ስለዚህ ብድሮች በቋራ ልደው
 ሥልጣኑን አጠፋ ፍጡሩን ይዘው
 በነሱ አስተያየት ሥልጣን ይገኝት
 በነሱ አስተያየት ፍጡሩ ከፋት
 የኛን ገን አላውቅም
 አናገተው ፍተት ...
 ብድሮች አጭር በሉ አንመልሰው
 ከፍሀክ ነገድ ውስጥ
 አንደኛው ከደብዳቤ
 አንደኛው በላሊ ሰብአ ሁሉን አገርሰው
 ሰው በሉኝ አንዲሉ
 አንደተወለደ ከላም አንደመጣ
 ስለሚጠበቀው መከፈና ጣጣ
 አሸዋ አንዲያላማ
 ማሰለመድ ነው ልጄ
 አንዲያውቀው ተገባሩን
 የኢሮን ገዳፋ
 አሸዋን ማለመጥ
 ለገቃው ከልደፈረ
 ቀስ በቀስ በጥርሱ
 አጥንት ከልሰበረ
 አይቀርብም ጠርሶ
 ለታላቅ ሥልጣን
 በውን ያህል ነገር
 አባሮ አንዲበላ
 ማን ያውቃል ሥፍራበት
 ሥን አንደታያቸው
 ኑሯቸው አንዲሆን
 አንደዚህ ያሰኛቸው
 ማን ያውቃል ሥፍራበት
 ውቅያኖስ መጠ
 ጠው ዱገይ ሆኖ ቀበሉን ለውጦ
 ጠው ያለበት ነገር
 ሰው በጅ አንዲቀር
 አይተውት አንደሆን
 በሰብ መነጥር ፤
 ማን ያውቃል ?
 ታሪከኛ ነገድ በአውቀት የዘለቀ
 በልጅ አስተዳደግ መላቸው የላቀ
 ያለውን ጥንካራ ያለውን ጭካኔ
 ልጄን ሊያስተምሩ
 አሸዋን ቀስ በቀስ
 በጥቃቃ ሆኖ ፤
 ከላም ገር ያለውን ታላቅ ጠርነት
 ከላም ገር ያለውን ጠብና ገጭት
 አንዲያውቀው አረጉ
 አሸዋ አቅመው
 አውቆ አንዲገባበት
 ገብቶ አንዳይቀጠው
 ጥርስ የሌለበት ድድ የሽጻፍት ለገቃ
 ሥጋው ያልጠበቀ የተፈጥሮ ጠርቃ

ከሸሃ ሲታገል ገቢ አትገባ ብሉ
ያለበትን ፍፃ አይቻል አስተውሉ
አንደኛውቀው ያሸል
የዚህ ዓለም ኑሮ አንደኛው
ታዳጊ ሰይጉዳለው ወጥሮ አሸዋው
በኛ ዘንድ አንፃለው
ገን አኔ አንደኛው
የሚያዘልቅ አይደለም
ፍልስፍናችን
የዛሬን ቀበብቶ መቃወም ሸፍኖ
መደለል ልጁን
በዎች አጭር በሉ አንመለስው
አንደ ጠቢያ አውረዎች
ሥልጣኔ አንደጠሉት
ሁሉን አንጥለው
አውረዎች አንዲሉ
የዘሆነ ያገበሰ የቀርቧ ያነር
የነበረ የጥርትክ የገሽ የብሆር
የደኩላ ፣ አጋዘን የዋደጦቢ ዘር
የሐዲ ፣ የባለ የአንሹ የደሐር
የቀርኝ የፈቀ ሕብረት አቀጣጥ
ሐዲን ደሀና ሁኑ ሁንበት ሥልጡን
የሚሉ ይመስላል
ወንድነት ሟገንነት
ኩራት ትልቅነት
ከፍንት በይቀሩ
ክፍን አርገው መብት
ጥላዎችሁ ሂዱ አውረ አፈበው
በቀል ሥላሰ ብቻ
የጌሊት ትተው
የሚሉ ይመስላል
በይሉም ብለዋል
አንኪያሰ ታዲያ ሰውን
ወን ያንጉላትዋል
ታሪካች አውረዎች
ታሪካች አውረዎች
አነሱ ተሸሉ ሂዱ ተሰደው
ኑሯቸው ብልሹ አንዲሆን ዐውቀው
መነከር ፣ መገጠቅጠቅ
ቅቤ መቀበት
የወርቅና የብር ሟቷ አርጉ መኩራት
አንፃሰቂኝ ነገር ሆነብን ተረት
ወልክቱ ቀርቶ ጠፍቶ ወንድነት
ትርጉም የነበረው ዛሬ ትርጉም አጣ
ሰነፍ አልታሰብ ብቻ መፃን ሰለመጣ
ቤቷ ተፈልጦባት አንደወጣች ኣላ
በሀር አንደተፈው ዓሣ ዓሣ ነበሪ
ገራ ገቢን ድገት
ሥልጣኔ ጋበዘን
አሰው ማጥ አገብቶ አንዲያፃክረን
በጣም የሚያሰሰብ

ነው ገረ አዲያገቢ
ለሚመጣው ትውልድ
ለሚያጋጥም አዎባ
አኒስ ገዲለገጦ
አንሰባ ለመሆን
አንደኛ ደረጃ አጠናቀቂያለሁ
ጠለፎ ባለ ተጥር
አጁን አገረ አድርጌ
መሄድ ጀምረዋለሁ
ከአንገዲህ ወደዚያ
ኮን ይመጣብኛል
ብሉት ወንዶቹ
ከመሰሉኹ አንዱ ገዛ ደበልቶኛል
የሌሊት አርበኛ
ጭላማን ሰወጋ ጠላቶቹ ብዙ
ጦር ጤቤ መዘዙ
አባት የሚተፈው ነጭ ለባቦች ስት
በጠርጦስ ሮክት አናጊ መረት
ቀኑን አጠልፎ ሌሊቱን አብርቶ
ለማዘጋጀት ብቻ ትንሽ ሰዓት ትቶ
በቀጽበት አነሣሽ
ቀስ አያለ አሰፈቶ
ኮን አጣሁ ብዬ ነው
አንከቱ ሽርክቱ መገመገመን መጠሰ
ኑሮ አንዲህ ከሆነ አንከሰ ውላሲ
የሌሊት አርበኛ ሥረ ገትር ኑሮ
የወንዶቹ ዓይነት
ቀፈጭ ወታደር
ከወቀሁበት አኒ
አንደዚህ መሆኒ
ባዚህ ባሁኒ ዕድሜ
በጣም ያከፈኛል
በአንሰባኝ መንገድ
አንፃላዩ አያየሁ
ሁሉ ያልፍልኛል
ሆድ ሲያውቅ ዶሮ ማታ
የሰው ላብ የሰው ደም
ገንዘብ አንተርሶ
ሆድ ሲያውቅ ዶሮ ማታ
በሲትና በልኩል
በአንፃላዩ ማየት
ሁሉን አለባብሶ
የዲዲን ወር ጁን
ሲመጣ አያቆት
ከምትን በኋላ አናይ በማለት
አዩደላለሉ አየሽፈፈኑ
ከመገፈት ገዛን
አይጠቀምም ደማ
በይበልጥ በይበልጥ
አልከሉን መርዘው
በጣም አጠንክረው
ኑሮን አንቀልፍ አርገው

ቢቀጡት ልጄን

ምነው በይሆን አንፈ
 በታ ይያዝ አንፂ
 ቀይሮ በሉ ሌይ
 አመንገስተ በማይ
 ወይም ጋነሙ ወረደ
 የተወለደ ለት ለጋ ቀቤ አውጦ
 ጡትን በማሰየት በወተት አጣፍጦ
 የደከመን በታ የሰቃይን በታ
 አንደረፍት በታ የደሰታ በታ
 ገነት አመረት ነች በሉ አዲስ ተረት
 የማይሠራ የማይዘልቅ
 የኑር ቅዝት
 ልጄን ከመጥገት አድጉ ለረዳው
 ደሰታው ትክዜ ሆኖ ሊያገኘው
 አንደሰው በሉኙ
 አንደተወለደ
 ምናልባት ከልከሉ
 በይቫል አይቀርም
 በይቫል አይቀርም አሸዋ ማቃም
 አንዲረዳው ማድረግ
 ማጣቱን በሉ
 ምነው ምናልባት
 አውሮች በገሆን
 አንድገኛር በገ
 ለመኖር ከሆነ የኛ ኑሯችን
 ለመኖር ለመኖር በገገጦ በልሀት
 ወራሾች አንድገሆን ወደፊት ገነት
 ከሆነ አሰበችን
 ቅድሚያ ጥድረታችን
 ምነው ምናልባት
 ሁሉን ነገር በገተው
 ቢገታ ልባችን
 ቢገታ ልባችን ከመደራደር ኑር
 ከሚያስፈትል ሕይወት
 ከሚሰጥ አርር
 ዋ አኒን የመኝ በልጦች
 መጽሐፍ ጋን ታደርጉ
 ምድራዊውን ኑር
 ቢጠለው ሊባችሁ
 አውን ከርስተያት
 በዝቷል አውስጣችሁ
 ስለዚህ ምን ቀርጥ
 ምንድን በወጣችሁ
 ለዚህ ዓለም ኑር ትጠነቃለችሁ
 አዳንተ አንደሆነ
 ሁሉንም አይታችሁ
 ጥበቡ ዘልቋችሁ
 ሌላው ቤቀር አንፈን
 የአገዛዝበጠር ትንሩሾ

ከአናንተ ማለት
 ያውቃል ሕሊናችሁ
 የሰውነትን ትንሩሽ
 የመጀመሪያውን
 አገዛዝበሐር በደም አፍ
 የተነሳሰውን
 አዳም ማለት ሲለ
 ሰውነት ዘጠኝ መቶ
 የመትኖረውበት
 ከዚያም ሰው በርከቶ
 ቀስ በቀስ ጠርሶት
 ለናንተ የቀረችሁ
 ቀሪ ትንሩሽችሁ አይበቃም ለሥራ
 ለመባ ገነን ጫ
 የባጡን የቆጡን
 ለመለፍለፍ ብቻ
 አንደሆን ነው አንጂ
 ለማብነን ቀስ በቀስ
 ባፍ አየተወራ
 ሆነ ቀረን ብለችሁ
 ለየትኛው ዓለም ነው የጋትጋትቱት
 ለአንቅጠፍ ለማይበቃ
 ዘመን የምትደስጡት
 ተቸ አንጂ በቅጡ ሰው አስኪያውቀላችሁ
 የሥልጣኔ ሾሮች በጉዳን አያፋ
 ይዟቸዋል አንቅጠፍ
 ብለው አስኪያልፏችሁ
 ሆንዱን በወጣችሁ
 ሆንዱን በነከችሁ
 ለጥራዝ ብርዙ ቀሪ ትንሩሽችሁ
 አርባ የመት ለመኖር
 ትደስግላችሁ
 ዓለም ጸጠፈ አንደሁ
 አንደተነበየው ፍክረ የሱስ
 በሰውነትኛው ሺህ ነውና ዲገገት
 ያርባ የመት ትንሩሽ ነው
 ብቻ የቀረት
 ታዲያ ምነው ምነው
 ሆንዱን በወጣችሁ
 መገባት መገመሱን
 በርገጥ ያውቃችሁ
 ለየትኛው ዓለም
 ለየትኛው ነገር
 ለጾታ ብለችሁ አገር አጃችሁን
 ታለውሰላችሁ
 የውጭ አለዋቂ
 አከ አንዲያው ሰሰበው
 ሰወጣው ሰወርደው
 ከመረት ተነስቶ ነው የሚወቀሰችሁ
 ጠርሶ ሰይገባው

ሥነ አንዲ መሰላችሁ

ሥነ ታዲያ መቼት
ይህን ዓይነት ዘቀ
ይህ ዓይነት አውነት
አታውቁት
ልብ አክምራችሁ
አንደኛን ይቻለው
አንደኛን ሲሆን
መቶን ሲያሰበው
ተስፋ አያስቀጠረው
የለም ፣ የለም ፣ የለም
አናገት ገብቷል
ያልገባቸው አንድ
አንድ በላገሮች የተዋሰነ የመዋሰን
የተዋሰነ የመዋሰን
በዚህ ሁኔታችሁ
በዚህ በሥራችሁ
ቀርቶ በይገባቸው
ሥልጣኔ ገብቷል አመሰላቸው
በጣሳ በጣሹ በከተላላው ቤት
የሚጠቅሙት
ሥነ ይበቻል ታዲያ
ሁላችን ተገብተን
አብረን በገደብ
አንደኛን
አንደኛን ታችን አንደኛን
ሥነ ይመሰላችሁ
ሥነ ይጠቅሙት ለመሥራት
የሽሹ በመሥራት አገር ለመገባት
ሥነ ይመሰላችሁ
በገሪሱ አንደኛን
በገሪሱ በገሪሱ
ሽሹን ሲያመርብን
መሠረታዊ ፈረ
በሱ ሰው ሲያማን
ሥነ ይነው ነገሩ ፣
ለላው ቢቀር አንድ ፣
ለናገተው ይባላል
አንድ ይገን ዘመን ፣
ወለላውን ዘመን ፣
፣ ፍር ነው የሚሉት ፣
አንደኛውን ፣
ይጠቅሙት ያይሉ ዓሳ
የትላትታ ሥነ
ከብት የረገገው
የከብት አርጋላ
በረገገው ቀለም ያከፈለው
ጤና ይሆናል
በሙሉ ልቦችን ሲያመነታታ
ከተቀበሰው
አጠፈጠፈ መርዝ
በገደ ፊት መድሃኒት
በገደ ፊት በሽታ

ሥልጣኔ ብቻ ነው
ሰውን አገዛዥ ጠቢቃውን ያረታ
ሰለዘህ በፍጹም
ፍጹም አይገባኝም
ፈሰን ማምገን አገል መብከንከን
ጠሉ ሥልጣኔ ከወቅን መሆኑን
አንገዲህ ምናል
ያለፈው አለፈ
ያለፈው አለፈ አሁን መደሰኔ ተ
ሥልጣኔን ማጥፋት ነው
ጠርሶ ማጥፋት ነው
ከሥር መሠረተ
ምንድነው ነገሩ
ለዓገኛው አድገት
ለዓገኛው ድሉት ለምትብሉ ነው
ፍጥረት መቸገሩ
ለመኖር መሰንበት
ምን ያሸዋል ሲታ
ሕይወት ከተገኘ
አንድ ቀን ሊበቃ
ታዲያንን ታዲያንን
ምን ይመሰላችኋል
ቢታደሰ በኛ ዐደጄ ያፋርው ሰለም
የኋሊት የኋሊት የኋሊት በመሄድ
አስከደውቀው ዓለም
ምን ሠርዷት አለበት
የኋሊት ሕይወት
አውረ ብንሆን የሚቻል ቢሆን
ከገር አበክ ፈሰጌ
በድሉት ላሸቀን
መሥራትም ማሠራት
ሁሉም ታቃተን
ምንው ለ ምናልበት
የፍገፍገ ሊደን
ያርጌ ዓለም ሕዝቦች
ብሉ ሰው ቢያውቀን
ሰው ሁሉ ሰልጥኖ ሥልጣኔ ሲረከሰ
ለላ ዓለም ፈልጉ በየር ላይ ሲፈሰ
ደስታ አይደለም ለታሪክ መቀረት
አንደኛ ደንቁር ሆኖ መገኘት
አረት የቀደመ
የፊት አንደኛ ነው
አቀጣጣፍ ጊዜ ፈልጉ አንፃረገው
ምናልባት አንድ ቀን
ቀኝ ኋላ ሲዘፈ
አንዲያ ሥልጣኖች
በአውቀት አዓላማዊ
ማን ያውቃል በደንገት
አንደኛ ሆነን
ያገኙን አንደሆን
አውቀት በይደፍረን

ለዘመን ተመልከቶ ሥልጣኔ ጠፍቶ
 ያውረደው ዘር በሙሉ ወዳገፈ ገብቶ
 ሰው አውረው ሆኖ
 ጠርቶ ወዲያ ቀሎ
 የዳው ፀገር አጠቅሎ
 አንዳንበሳ ጓፍሎ
 የሆድ መዳፈም ዘዴ
 ዓይን ብቻ ሆኖ
 አርሶ በርሶ ተዋቅቶ የሚገባበት
 ዘመን ይመጣ አንደሁ
 ማን ያውቃል ድንገት ?
 አናንት ያለው ጠጆች
 ቁጥሩ አንዳለው
 ክርስቶስ ከጥንቱ አንዳስተማረው
 ያውረደው ጠጆች ሰጆች የሚገባበት
 ምን ነገር ይኖራል
 ምንስ ምክንያት
 ጠው የሚያስፈልገው
 ጠው ነው የሰው ሥጋ
 ደፋር በቸ አሚሽ የማይጠይቅ ዋጋ
 ስለዚህ ተዲያንን ጊዜ ሲሰጣቸው
 ምን ይኖር ይችላል የሚያስጠይቃቸው
 አውረው ሰው ሆኖ
 ሰው አንሰሳ ሆኖ
 ጠውነቱን ፍጽሞ
 በጭራሽ አረበቶ
 ያውረደው ሰው በቻ
 አውቆ ተረድቶት
 ሰውን ያድን አንደሁ
 ማን ያውቃል ድንገት
 ማን ያውቃል ?
 ደግሞ በቢሆን ቢሆን
 ይህን ነገር ቢፈጽም
 አንዲያው ይኖራል
 ቢያመጣው ቢያደርገው
 ጊዜ መሰጠት
 ሰው አውረው ሆኖ ሰውን ቢበላው
 ከዓት ላይ ነው ነው
 ቅር የሚያሰኘው ?
 ሰጆች አጭር በሉ
 ሰንበተን አንቆይ
 ጉልንኝ አጠለን አንዳንበቃይ
 አንበላ አንጠጣ አንሰፋለን
 ጥርሰቸው ሲያርፍብን
 ደስ አንዲለቸው
 አኛ የሰፊው ጥርስ ከጠፋለን በኛ
 ለኛ ዘርፍ ጠስ ነው
 የጠይቃችን መጋኛ
 ስለዚህ ሰጆች
 አኔ አጭር አጠለን
 ይኖራልን አጥንቷል
 መረቅ ቢሆንቸው

የወፍ ሙት ወጣት

ፊት አማክሮት
 ልቡ አማክሮት
 አምተ ቀዝቃዛ
 አክላ ፈዛዛ
 የሥልጣኔ አረባ
 የፈረንጅ ጥጭ አገላ
 አልሞተም ይላኛል
 ሞት አያየሁት
 ከሴት የሚለየው
 የወገድ አብነት
 የውነት አስተማሪ
 አንዳንድ ተሰራሪ
 አንዳለ ምናልባት
 አባባችሁ አሰራር ጥሪ ልሁን
 የሚጠቀሰው መጣፍ
 ቢዘልቀው ልቤን
 አንዱት ነው ነገሩ
 አሰኪ ይነገረኝ
 አንዱት ነው ነገሩ
 የወጣት ተገቢሩ
 በጥሬ ሲያናጋው
 በጥሬ ሲያጠፋው
 በኩርኩም ሲቀጠረው
 በጉሼ ሲያበሰሰው
 ሲመጽውተው
 ሰዲህ በማቸገራቸው
 ሲያበሸቅጠው
 መገፈሱን ጠርሶ
 ጥራሽ ሲገድለው
 ተቃራኝላሁ ብሎ ይቀርታ ከሆነ
 ወገድ ተባይ ሴት አንደኛን ታመነ
 የወጣት ልጅ ሥሩ
 ከልተገ ተረተረ
 ሲሰድብት ሲገሩት
 ልቡ ከልነፈረ
 አሰኪ ማ ይነገረኝ
 አንደኛን ታፈረ
 ሰው መሆኑን አውቆ
 አገር አስከበረ
 ወይንሰ ደገሞ አንደዚህ ዓይነት
 ነው ደ ተፈለገው ለገር አብነት
 ዓላማው ላይ ደርሶ
 አሚሠራው ሥራ
 ሁሉን አጠናቆ በተራ በተራ
 ማስታወሻ አሚተው
 በወንበር አሸራ
 ነው የሚፈልገው
 ደገሞስ የሚበላው
 ይመጣልኝ ያገር ልጄ
 አገር የሚያከራ
 ይህን ዓይነት ነው
 ይኑ የሚባለው

ይመጣልኝ ያገር ልጄ

በጣሙ አዋቂ

በጣሙ ሥልጡን

አገሪቱ አያረረ

የሚያስይ ጥርሱን

ይህን ዓይነት ነፃይ ይሥራ የሚባለው

ያ መጣልኝ ያገር ልጄ

በጣም ገዲተኛ

ልቡ የማይተኛ

ገሰፍ ያለው አገረሁ

ደሙ ሲለወጥ

ባቦ በሥላሴ

ያሽከውን ያገባ

አገሩ የማይወጥ

ይህ ዓይነት ነፃይ

ይደገ የሚባለው

ይመጣልኝ ያገር ልጄ

በጣም ያይለኛው የሚወጣለት

ለቡን አገጥኖች

ገዲት ድገት

ከፍጣፍው ያገር ልጄ

አኒ መቼ አጣሁት

ለአገሩ ያለው ነገር

አገረሁለው ሰገፈት

ከለፈ በኋላ

ወረ አይበሉት አገረ

አገረዳ ስትናደድ

ያገ አርጋች ወሰድክ

ብሉ አገዳይቀበጥር

ድገት ደሜ ፈልቶ

አረኩበት ልክክ

ብሉ አገዳይቀበጥር

በበቀሰ ባጉነው

ከመረት ተለገቶ

መነሣት አቃተው

ብሉ አገዳይቀበጥር

ሸጉጤን መዝዘ

በዘኝተ ማሪያም

አስባልኩት ባገደዘ

ብሉ አገዳይቀበጥር

የኒ ወገድነት

በለበሽ አይደለም

በለሌና ከት

ብሉ አገዳይቀበጥር

ወገድ ነኝ

ወገድ ነኝ

ድሉኝ ሹመት

መሸለም መሰጠት

መዘናናት መፍራት

የማያታልለኝ

ከዚህ በተረፍ ገን

ዋናው 976 ልጅ
 ለገዢ ብሰዊት
 ለሁሉ አሳቢ
 ምን ድነው ነገሩ
 ቀላል ነው መሥጢሩ
 የወጣትን ድክም -
 ሥራ ለማወቅ
 ይችላል በውነት
 ለላው ቢቀር አንድ
 አካሉ ለማየት ከሥጋው ማለት
 አንዱን አይታይም
 አስከዟህ ቢደከም
 አጥንት ጉልጥም ተ
 ፍጹም ተለያይቶ
 ልፍስፍስ ብሎ
 በቀመናው ምቶ
 ዘመናዊ ደስታ
 ልቡን ወስዶ ሸጦት
 ቀስ ቀስ እያለ
 አካሉን አሟሽቶ
 የደም ሥራ ደርቶ
 አጥንቱ ተጠጥሮ
 መቅኔው በቅሬጥው
 መወጣ አጥቶ ተጠጥሮ
 እየተነነበት
 ገትርትር አረጉት
 አንድ ሐሙስ ቀርቶት
 አንዱን አይታይም
 አስኪ ማ አስኪ አፍት
 ታገኘበት እንደሁ የሰው ሥልክት
 ለኔ እንጂ አይመለስላችኋል
 የዘመኑ አድል
 የዘመኑን ወጣት
 ሰው የሚያስመስል
 ቂራሽ አኮ ቀርቷል
 በሥራው ላይ ምቶ
 በየመዓዘኑ
 ተገለጸቶ ተገለጸቶ
 አሩ ከማሰር አጥንት የሚያወጣ
 ጥርሱ ብሽቅቶ ቅጥቅጥ
 የሲሻፈ ጥላት ኩሉ የሚያሰጣ
 ጉንጭ ጉጣጉጥ
 ሥጋ ያለው ቢያገኘ
 ሥር የሚያናወጥ
 ዓይኑ በወረገጦ የማይለቀም
 የገንባሩ አጉባር
 ያረገው ጭጭ
 አንገቱ ሰላላ የሚያደናገር
 ፈጥሶ ያሸነፈው
 አልመዘዘ ያለ
 ጠማማ ምስጢር
 ደረቱ አንገቱ ሸሸ
 ውስጡ ውስጡን የሰተ
 እንደ ሰርዲን ዕቃ

የተጠራመተ

መኮሙ መኮሙ መኮሙ
 ሦን የማይመሰል
 አባባችሁ አሰኪ
 ቀስ ቀስ ይበልፍ
 ያሰላው አራሱን
 ደሞ ሰው ነኝ ብሉ
 በከንቱ ውዳሴ አንፃይታለል
 ጉደማ አንጂ አናንተ
 ሰው የሚያደናገር
 በወጣት ሰያሙ የደረሰው ታሞር
 ሦን ይሆን ወጤት ያከተከተው
 የውስጡን የውስጡን
 የውስጡን በላቦት

የሚያስጠርሰው

ነቀዝ ነወይ ኑር
 ተሞች ነወይ ኑር
 አንጌ አንጌውን ገጠ
 አካሉን አከሰር

መረት የሚያስመሰል
 የሚደፋ አዙር
 አልቀረቀ ነወይ
 ሰጠሰጠሰ ነወይ
 ጩትት ነወይ

ዐውቀት ተንተርሰ

አዲያልኝ መሠጠን
 አዲያልኝ መገፋት
 አዲያልኝ መታወት
 አዲያልኝ መሳቅ
 አንዲት ያሰው ኑር
 ሰው የሚያረቅቅ
 አራሰ በራሰ አፍኛ
 ከሰውነት መገንባት
 ከኑር ተገኛ
 አንቀጥልኝ ማብዛት

መት መት ቢሰርቅ

የጭንቅላት ደም
 የጭንቅላት ለም
 በውሃ ተጠርጉ
 ከረከንኝ ድንጋፋ
 ያለማል በሚባል
 በፍገፍገ ታሸጉ
 አንዲያበቅል ነወይ
 ሰው የሚነዘረው

ሰው የሚፈራው

አፈተ ላይ ሲሆን
 አደገ አደገ ብሉ
 ተማር ተማር ብሉ
 ከጠገቡ ሲጠፋ
 ተቀጠፍ ተቀጠፍ
 ደረቅ ፣ ደረቅ ፣ ደረቅ
 ደርቅርቅርቅ በል

ብሉ አሚያሰኘው

አንፃሩትሁ ይሁን
 አንፃላትሁ ይሁን
 ድርጅት ሙት ነው
 ይደረጋል
 ማረጋገጥ ከሆነ ስለሚፈጸሙት
 መቼት ዋጋ ይደረጋል
 በዚያም በዚህ በላህ
 የወፍ ጧት ወጣት
 በታላላቅ ለመለቀ
 መሰብሰብ አንዲለወስ
 ከፍት ወፍ ለመገረስ
 ዲግሪ ተንተርሰህ
 ወደ ላይ አንጋጠህ
 ቀጥሎ አፍክን አንታገብ
 ይመስልህ አንደሆን
 መፍ አፍህ የሚወድቅ

— // —

ደንብ መምህር

/ ከደበበ ሰይፋ /

ራሱን ሲከሸን
 ሲያንቀሳቅሰው
 ማር ወተት ሲያረገው
 ከንፈሩን ሲስመው
 ሊያስተቃረኝ መጥቶ
 በሽቀ አደረገኝ
 የተረዘ ጋዘፍ መሆኑ ሰቀቀኝ
 ለጋ ጊዜው ላይ መሸፍት ነደደኝ
 አንፃሪሰሜው ፈርቶ
 ልቤ አንሸከሸከኝ
 " አስተቃረኝ ባለ
 ሰንት ነገር አለ / "

በማይና ሥድር

በፂርባቱ ተንጋልቶ
 ለውቶ
 አፍላጠንን ከራሱ ጋር
 ለደ ሰማዩን ቀደ ሕሊናው
 በቀጽሰት የፈተሰኩትን ለብሽ
 ምቀኝ
 በኔው ዓለም አኔው ነገሽ
 ደልቶኝ
 ከደድቀ ገበታ ቀጥሼ
 ጣፍጠኝ
 ቀና በል
 ያቸት ጉጂው ደብዝዞ
 አንደ ከፋ ቀን ቀዝቀዝ
 ነፋጽ ፍቅርን ለማየት
 ብርሃን አንፈን መታጣት

በረከተ መርገመ

ዝንት ዓለም ሲገዝፍ ከኢዎንት ነብረ መንትነት ተገኘቶ
 ሕይወት ሲውተረቱ
 ያኔ በፍጥረት ቀን የሀላፊ አልፋ ህልው ሲቀረቅር

... /

ከፍጥረት አንደኛው ያ ትልቅ ፍጡር
ሰው አዳተባለ ባለው ውስጥ አንዲኖር
በሕይወት መዝገብ ላይ ስሙ ቀልጦ ነበር
አንዳፈጠጠ አንደኛው አንደተሰጥዎ ተወዘኝ ከሆነ
በሥነ ፍጥረት ውስጥ ማነው ከቶ አንደ ሰው የተሸጠው
ወገኛ ብሉ ከሀሊፍ ጋራ ተሸሽሮ ሊኖር
በከብር የሰፈረ በገብር የገነነ ገና ጦን ይሆናል
የሆነውን ትቶ ላለመሆን ሲሸ አጉል ሲቀናጣ ሌላ ሆኖ ተርቷል
የሱነቱን ትቶ ጦንነቱን ገና ሌላ በመሆኑ
ልረገመው ተነሣሁ የኔው ብሉሆነ ያንደኛው ፊት ጉኑ
ከጦንጃላት ለረገ ቅርጻጸን ይዞ ሲሰሰሰ ወገኑ
ተጽኖ አንዳለው በመጠሩ በልቱት " ከወፍራም ማይ ይልቅ የደም ነው ሚዛኑ "
ሰለዘህ ልጄሮ የርገማኔን ሀሁ የመረገጠን አሊፍ
መናልባት ከፍንተ ፍላጭ ጠፈርፍት ቢኖር ቅር የሚሰኝ
በሱነት ገጦት በተዘባ መገፈስ መሰለን መረገጠ
ጋጥኦ ነው ቢያሰኝኝ
ፈሰው በፈሰው የኔው ገሀነሥ ነኝ
ሆኖ ምሥጢሩ በይገባህ ላይላ ዘመኖት በአንከር ጦጥተ ሰፍ የው የኖር ነው
ሲነድ ሲቃጠል የሚሰቅ አሰት ነው
ርገጥ ነው ከቡራን ፣ አውነት ነው ከቡራት አኔ በበኩሊ
አልወደው ነበረ ሰውን ያህል ፍጡር ዳዊትና ዳርዊን ያወደተላትን
ያንን ትልቱን ትፈ መወረፍ መጠቀስ
አሁን ገን በሰፈሰን የትዝብቱ ገፈት አዳጉነተላ ኮርኩር አሰነሣኝ
ያላገባብ አላውሰ ምለሴ ሊያሰለቅስ
ከጦን ላይ ልጄሮ ከየትስ ልነሣ
በየገንባሩ ላይ ለጥፍ ለማኖር የትዝብት ወቀሰ
አዎን የተዘባን መገፈስ ያገጠጠን ኑር ያገለግን
ሕይወት ምክንያት ሆነው ከሰገኙ በዓለም
ተፈው ጦን አረገ ሊቸኝን ነው መርገም
አንገዲህ ሾር ሆይ ለበረከት ያህል መርገጠን
በጄሮ
በሊቃውነት ነው በነዙያ ሀኪዶች ተፈጥሮን አጠው ከደረጉት ገባር
አንገዲህ ልጄሮ በነሰው ላንገራገር
በዓየር ዕርዳታ ጥረህ ተጠጥረህ ታገለህ ያገኘሽው
አሠሱን ገሠሱን ልቅሞቃሚ ወረ አንደተ ፈንተ
ተረብ ከሥፍራ ወደ ሥፍራ ለማዛወት ለሰው
ሞኝትና ተሰሩ ዱለላን ፍሬቻን ለመሰበክ ለመላው
ረዲቶ ሰትፈጥር ለውሸት ማወሻ አንዲሆን አሰበህ
ከሆነ የሠፈሸው
የጥሁ ማርክኒ ነፍሰህን አይማረው
በኔዙ አንቀልባ ታዘለው ለሚኖሩ ላርባ ሰፊዎች
ለመሃል ሰሩሪ ለሀብታሞች ብቻ ለማበርከት ጥቅም
በየመንገዱ ላይ ደሀን አዳገው ሕይወት ለማውደም
የበይተዋርን ነፍስ ያላገባብ አጥፍቶ አሰሩልት
ለማጠማለቅ አንደነ በለው ደም
ደገሞም ለማቅለጊያ አንዳንዲቷን ደማም
አንዲሆን ከሆነ የተገባርህ ገቡ ለሚገና አቋም
ደንቸው ፋሬዳይ ከመኪናህ ጋራ ውቅደኛስ ሰጠሞ
ከጥንት ጀምሮ አኛ አንዳየነው
ሲነድ ሲቃጠል የሚሰቅ አሰት ነው
ሰትሰሩ ከጥንተ ያየር መንክራክር
ለመጣን ከልሆነ አልባሌ ከልቸር
ደገሞ ማገዝ ዝባዝንክ ነገር

መኖሩን ማመጣ ከያዝዎች ሀገር ከኖረ ብሔር
ርገገ ብራዘርስ አገጦርዎስ ገቡ ካርፕላኑ ጋር

ሄረ ለመደለት ገዳይ ለመዋሽክ ወረ ለማዛመቻ አገዳሞች ብለህ
ከረዳገ ካለሉ ዳገዎም ጋለዎታገ ማቋጠር አስበህ
ገፍን ለመግከር ዊቶኖን ለማቀድ ችግርን ለማወድ ከነዚህ ተወር ተህ
አንዲሆን ከሆነ ተለፍን መሥራኑህ
ደደቡ ገራሃም መድረ ፋይድ ያውረዱህ
ከጥገት ሟር ሰናዩ ወጥኖርነው
ሲነድ ሲቃጠል የሚሰቅ አሳትነው
ኤለክትሪሲቲ ለመፍጠር ሲቃድ
ጾገብ አንዲያበሰል ብርሃን አንዲሰጥ ጾተር
ሉያገተባቅሶ ያለውድ በገዳ
ከፋውም አንደ ደገ ጠካኙም አንደ ችር ባለገው
ጾተኛው በረኛው ቀጥኖው ጠካኙ አመፀኛው

ለላውም ሁሉ ገዳ

አኩል አንዳጠቀም አስበህ አንደሆን ከድካም መሥራኑህ
ይህን የጥበብ ዓመድ

ሰይጣኑ ኤድሰን ባለህበት ዓለም ያታጥልህ ነጉዳጊድ

ፍረውን አህሉን ሥጋውን ወተቱን መጠጡን
ቅባቱን መቅረቢያ አንዲሆን ለሞረዳዎች ሆድ
ለነዚያ ኢግኖራንት በደም ለሚያመልኩ ለባለብጣ
ደም ለነሆድ አጋለኩ ለአንገኛች ነገድ
አንዲሆን አስበህ ከሆነ የሠራከው በቡርና ሐዲድ
ሹሉ አስትንፋሰን ሲኦል የሚያወርደው ገርፍ ይዞህ ይወረድ
ከድር ሟር ባንቲር አንዳዳነው
ሲነድ ሲቃጠል የሚሰቅ አሳትነው
ችግርና ደዌ ከቶ ድንቅርና በመድር ሲፈነድቅ የሚሠራው ጾፊቶች ሰን
የሚሠራው ጾፊቶች ሰን ተገባር ሲያፈቅ
የጾድቶ ሰይጣን አዳሚ ሰይረክ የጠፈረን ማወቅ
ርኩት ሲፒቲኒክ ሰተላይት ጋጋሪን አያለ በከንቱ
ከፍን ለማዳነቅ

ሟሪያገው ሆነህ ይህን በማድረግህ የደገዋሮች ሊቀ
ጋኒሉ ጋለሉ በመተው ሥጋህ ሳይ ያብረቅበት
መብረቅ

ያታለይ የዋሽው የለባው የከጄ የአጉራ ዘለሉ
የከፋው የጡቱ የቀረውም ቶሩ

ጤኖው ተጠብቆ ሕይወቱንም አረዘም አፍብለ

ሥራው አጁን አንዳስፋፋ

አስበአንዲሆን ያ ንፍጣም ሰይን ቲስት ያዋቂ ከርፋፋ

አክሰራይ የሠራው ዌልያም ወልካፋ

በሕይወት አንዳለ ዲጾጥሞጡ ይጥፋ

መቶም አንደሆነ በርባርስ ያውርደው ብርቱ መልክክ ጾት ነፍሱን አያዳፋ
ከድር ሟር አኛ አንዳዳነው

ሲቃጠል የሚሰቅ ዘለሉም አሳትነው

አናያ አንቶኒ በደንብ አስፋፋታችሁ

በለችሁ መሣሪያ በጋይል ተጭኖችሁ

ለለኛው መብት ባለመሰበካችሁ

በጡታን ዓለም ውስጥ ሕይወት አንዳለችሁ

ቀልቢው ገብርኤል ደጋመድ ያረጋችሁ

አጠቲ ዓለምን ለሁሉ ከማረድ በጠሳብ ከፍለችሁ

ነዋሪውን ፍጡር ሰቃጣቅጡት መርዝ ነሰንሰችሁ

በዓራቱ ባህል በገሉ አስተሳሰብ በብጡፋ

መገፈሰ አገዳዬኖር አረጋገጥሁ
 በዘመናት መሀል በሌሎ ተገኝታችሁ
 የዝግገብ ዲሞክራሲ የምስጥ አክልነት የሚገባ በልጽገና
 በሜላው ዘያችሁ
 የሰውን ንሱና የአዳማን መገፈሰ በውክብት ፀሐይ ስለሰበኩላችሁ
 የጣካው ምሕመድ ሟህነም ያገላችሁ
 ከጥንት ሟሮ ስናየው የኖርነው
 ሲነድ ሲቃጠል የሚሰቅ አሣት ነው
 ሊኒከልን ፕሌቶ አርሰቶቲል ጋንዱ የቀሩትም
 የጠገብ ሰብሰብ መብትና ሰላም ፍርድነት ነፃነት
 አያሉ አስተምረው ተገዢ ቢሉ ክምህርት
 ጭራ የለሽ አምነት
 በተደላ ትዝታ በሕልግደ ሕይወት ሰውን መርዘውት
 በረቂቅ ዓለም ውስጥ ቢሰብ በከለውት
 በሞት ገሉቲን ሳይ ሰነቱን አስቀሰሩት
 የት ይደርሱ ይሆን የሌላ በጾች ነፍሳት
 ቡድህና ሽንቶ ገሩቸውን አይተው ያስጠምሻው
 በዝቀት
 ከጥንት ሟሮ አኛ አገዳዳነው
 ሲቃጠል የሚሰቅ ዘላለም አሣት ነው
 ያንድን ሀገር ድቀት ያልነጠረ በሀል የጠነባ
 ልማድ የረከሰ ጠባይ
 ለሌላኛው ወሰደ በገባቡ አንዲሰቃይ
 የዋሁን ንሱና ተቀባዩን መገፈሰ ታሱላ ለዘውን
 ያለገባብ አማቶ አንጉሊ ለመበከል
 ከደስታ አስተከህ በፈጽና በቀጭ በዲነት በጠሩታ
 መርከህን ሽፍነህ ልታበለሽ አካል
 ሲነጣ በማለት የጾትሐት ትዕይንት በማዘጋጀትህ
 የፍሪዝ ዲቃላ ዴይም የተባልከው ይህን በመሥራትህ
 የሮም ገማሽ አገዛዢ ለመሥዋዕት ያርገህ
 ዓለም የጠላውን ልብ ያረከውን ያገን
 ተላሽን ሰው
 በዘመናት መሽገል ገውዝ አሱነቱን ትውፊድ አገዳይረሳው
 በምስሉ ትይታ ተጠብቆ አገዳኖር ርዝፈዝ
 ገብረ ገማ ትዝታው
 አንደሆን ጽሰበህ የሆነ አሟረ ሚካኒክ ጉቲስታ
 ከሜራ መስራትህ
 አኛ ኑራ ሁሱን በረከነት ይገሰህ
 ከጥንት ሟሮ ስናየው የኖርነው
 ሲነድ ሲቃጠል የሚሰቅ አሳት ነው
 ያለአገዳች ተሟበ ያለምንም ጥናት
 ጽሑፍን በማቅረብ
 የገልን ቂም ይዘ ለንዋይ አልቆ በዲቃላ ቋንቋ
 ወረን ለመተባበር
 ጋዜጣ መጽሐት በሜላው በልትና መርዘን
 ለመመገብ
 ማንም ብዕር ጠባቂ አዳጠጣጠረ ሀገር ለማሳደብ
 ደራሲ ነኝ ያልከው ከሸት አንቶኔ ድርሰትን ለመጻፍ
 አርአያ ስለሆንህ
 ያደራው ቀልፍ ገጽህ ደም ያስተሩህ
 በአፍሪቃ አፈር ላይ ጭኖና ዳገፊን
 ገሁ ያዝከው

ያፈረን ተወላጅ የአፈረን ክመሳል ያንን አፍሪቃዊ
ከፈር ይበልቀከው
በአፓርታይድ ሁኔታ በረሃብ አለንጋ በጭጭ መጋዝ
ገረፍንው አርደንው
ዳሳዩከው ሥቃይ አፍሪቃ አኖቱን አንቀር አንዲተሩት
ሕዳን ሸጣገሉው
በሽጦቅ ዓላማህ በአፈላጊ ገብርህ ስለገፈፈኸው
ይህን በማድረግህ አንተ የሰው ሰይጣን የባህር
ጋንጡሪ ፕሪትሪ ያለኸው
የሮዴዢያው ሰጭ ሌላ አልልህም ይሁን ሢሰው
ከጥንት ሟረን ሰናይ አንዲኖር ነው
ሲነድ ሲቃጠል የሚሥቅ አሣት ነው
በሰበብ አሰባብ ፈሰን ለመጥቀም
ገብረት ለማደርጃት አያገነት ብም
በሕገ አመከኘት አይተው ይም
ደገም ለመፈገጠዝ በማዕዘን ዓለም
ጭጭ በርነት አደልፆና ዓመጽ አንዲስፈሩ በጣም
አንዲሆን ከሆነ አሰበው መርመረው ሥልጣን
መሠረት
ደገም አስተዳደር ሕገም ሆነ መንገዶች
አነዚያ ችግሮች የዋሆች ፍጥረት
ፕላን አርስቶትል ሁላቸው ሊቃውንት
ይህን ገብዝ ሐሰብ ከገብ ሰያይረሱት
በሥራ ላይ ሰይወል ገና ሲወጥኑት
ይሸላቸው ነበር አፍኗን ከፈፍታ ብትወጣቸው
መረት
ስለሌው በደል ሥባሌ አንዲሆንህ ብትፈልግ
ለማወቅ
ወርደህ ወደ ቀላ ክርስቲያን ጠይቅ
ያንን የሰይጣን ልጅ የአጋንንቱን ሊቀ
ከድር ሟር በገከር አንዳየነው
ሲነድ ሲቃጠል የሚሥቅ አሳት ነው
ያልተደረገውን ብፅኝና አስከ አደማሰ
ጊዜን ጊዜ ገጭቶት ይወልደው ይመሰል
መቀጠውን መገፈስ
ከቶ መመሥረትህ በደል ለማጽደቂያ የውሸት
ጾክር ቤት
በተስማማቻሉ ለማድለብ ከሆነ የሰዎችን መክት
ርግ ለማይወጣው ከአኛ በስተቀር ልፋጭ
ሊያበረክት
አሰበህ ከሆነ አንዱን አንዲያ ማድረግህ
የሰው ልጅ ለማወክ
መንገ ማስሪያውን ፓርላማ ነው ብለህ ለኛ
ስለሰለፍክ
ያንገሉ ሰከሰኑ ለፍጻሜ ዊሊያም ዘርህ አይበረክ
የዕንባ አምላክ ይመሰል ዋይታ ሊከለከል
አንደ ሐሪት ጣኦት ገንቦትን ጠብቆ ደም ገብርን
ሊቀበል
ወይም አንደ ቀሪጥ መስዋዕት ሊያነፈገፍ ከተማሪው አካል
አሰበው አንደሆነ የጤንጣዙን አቋም ሀ ብለው
ሲሰሩ
ለኛ-አይሆንምና ይመነገል ይመዝበር ይነቀል
ከሥሩ

የደዘው ጄነራል የመብራሪያ ክብር ትዝታው
ቢል አለሁ

ለዘመኑ በዎች ያ ብቻ ለሥቃይ አይበቃም
በላችሁ

የሽቦበሽ ሕላዊን በልቀትነት ምገባር በማቋቋማችሁ
የጥንቱ ገሪኮች በጉልጉታ ውስጥ አጽማችሁ አንፃሉ
መድራቱ ትታሩችሁ

ከጥንት ሟር አኛ አንፃላለን

ቢቃጠል የሚሰቅ ዘላለም አሳት ነው

በንፃ አልሆነም ብለው አንድነት አንፃጋቸው

አንፃላን ወሰሻችን በጉሣ ወረንጦ ስታቸፍጥጡ

ከሸክራ ሕላፍ ላይ የመቃቸሁት ጥንሰባችሁ ፈልቶ

በፍጹም ቢከመጥጥ

ዘቃጠል አተላ ገመቶ ቢከረፋ ያ የደንብ ብጥብጥ

ትገልቅጥ አንፃጋቸው ተወሳክ የሆኑችሁ

~~ኢሞፒሪያሊስቶች ኩሎኒያሊስቶች ደረቂችሁ~~

ፈሽሶችሁ ሁላችሁ

የኩላላር ነፋሪት አንደዱ አቃጥሎ ቆይቶችሁ

መናገሩን አንዱልሰ የመጻሕፍት ትል

አረጋችሁ ልትፈጥሩት

ያላንፃች መጣጣም የሚቀርብለትን አንደሞን አንዲጋት

የዕውቀትን አጋባ የመንፈስን አድባር ለንዓይ

ልትሹጡት

ዘላቂ ኅሊናን ተር አርጉ በማጠብ በነጭ ለማሰቀረት

የማወቅ የጋብክኦር ሰይሆን በሌጦ ብረኛ ሰውን ለመለከት

ለንደዚህ ያለ ገብ ከሆነ አሳባችሁ ብሮሽር ስቲውን

ድር ስታቸው

የጥንቶች ሟሎች ጊዜ የዋጣችሁ ያውርጋ ቀሳውስት

ይህን ሥራችሁን አይቶ የሚያልፈው አዎላበ

አማልክት

በኋለኛው ኑር ተከፋይ ያርጋችሁ ከዲያብሎስ

መንገዱን ከሣጥኖች ላይ ይወጡ

ከጥንት ሟር አኛ አንፃላለን

ቢቃጠል የሚሰቅ ዘላለም አሳት ነው

ሰለዱምፈ ሕዝብ ሰለተራው ሥሁር ትንሣኤና

ድቀት ከመፈሳሰሩ

መናገር ቢያስፈልግ ሰለነሱ ጠባይ ዳግም ሆነ ከፋ

" ዘልፍው ለከላበት " አንፃው መጣፋ

" አለበመላ ይወህጡ ወዳጁት ይነጥፋ "

በሚለው ቃል ዘገተን ይሸለል ማለፋ

ደግሞስ የሌሎችን

ረቂቃን ሁነው መርገምን አሸታችኝ

አያን ነፃነትፍ ፍርድ መብትና ሰላም

ፈርጥጠው የመጡ ናችሁ ከሌላ ዓለም

በጠፈር ቀዳዳ ሸልከው ያመለጡ ወንጀሎች በጣም

ሰማያዊ ሸፍቶች ሰይሆን አይቀሩም

የነዚህን ቃለት ተገቢረዋ አይደሉም

ሀገሮች ሰገመርጥ በላሲከም ዘሞችን ከም

በያለበት ሥፍራ አዳዘረን ብናይም

በመድራችን ዓለም ስፍራ የላችሁም

የሰማይና የመድር ልባፍት ተጋላታው

በሸታ ሆኖናል ውጤት ጠላቸው

የኩረቢልና የሠራፊል ሂንቷ

ሸፍታ ሆኖ ዘመቶ ሰላን አያንቷ

ይጠየቃልሁ በጥንቃቄ በሰው ልጆች
 መኖር የበደለን ያልታደሰን ፍጡሮች
 በመንገድ ሰብስቦ በጣይ ቅዱሳን መላክስት
 የሚጠቀሙበት
 በረቂቅ ፍቅሪያ አቡነን ፍጡሮች የሚመከሩበት
 በተፈጥሮ ያለው አውነተኛው ሕይወት አንፃላ
 ካለበት
 ኑሮአቸው ከዚያ ነው መብትና ሰላም ፍርድና ነፃነት
 መደራውያን ናቸው አያልን በማሰብ በከንቱ አንዛብት
 ስለዚህ ነፃነትና ፍርድ መብትና ሰላም ሁሉም በጠቅላላው
 ሟህነም ይወረዱ በጋይል ተገታታኝነት
 አጥፍተዋልና የደገፍን ሕይወት አዲሱ ሣራ

መተው
 ለአዎባባሪነት ጉልበት ለተጠነቀቀ ረድተዋልና አንቁያ

አንቁያ ለሰው ሰው
 ከጥንት ጀምሮ ሰናይ አንዲኖር ነው
 ቢቃጠል የሚፈገ አባት ብቻ አብ ነው
 ደገመሰ የአንሰሳት
 ምን ነበር ጥሩት

ሲያስረገጥ የሚችል አንድ ባይነትነት
 አዎን የተፈጥሮ ሆኖ የራሱን ነጣቂ
 ለሚታ የጥላት ማሰብ የማታውቂ
 አንቁያው ለመሆኑ ሣሩን በመገተም ውሃውን

በመገኘት የደከመባቸውን
 ቅባቸውን ወተትባቸውን አርጉባቸውን አይባቸውን
 ለሆኑ ክፍል ለዚያ ለሆኑት
 ለከርሱ አስበሽ ግብ አንቁሆነው
 ከጥቻሽ ለመንጠቅ ሰጠታ ስለረገሽ
 አንደዚያ ለሰው ሰው

የአሰባሩ ማዎ አገርሽን ይስበረው
 የሮሽህ አንበሳው ጡትሽን ታደርቀው
 ከጥንት ጀምሮ ሰናይ አንዲኖር ነው
 ቢቃጠል የሚሥቅ አባት ብቻ አብ ነው
 ደገመሰ የገቢቱ የዚያች የበረራ

ያልተመቻች ለታ የትም ዱር አዳሪ
 አኒ ታዘባሽ ነኝ አቅጡን ልንገርሽ

ገናና ብትባይ በታታሪነትሽ
 ዓለው በመላዊ አዳሚ ጠቅላላው በውሸት
 አዲና ሕይወቱም ቢያደርገሽ
 ለከርሣው ክፍል ለነሆዱ አለሁ ምስጋና ለሌላው
 ጣዕም ለሚያውቀው ማርሽን በመሰጠትሽ
 አርቢ አፈቱ ታበት ለአልፍ ይሰጥቀሽ
 የጠጡቸች አያት ባልቲት ዶሮ ሆይ
 ጭሽ ያፈራሽው የገዛ ገንዘብሽ ዕንቁላል ልጄሽ

ሆኖብናል በዳይ
 በራሰሽ ውዲታ በሰጋሥ ጥረትሽ ጠፍ አየሰጠሽ
 ለሆኑ ክፍል
 ልቡን በማሰባዊ አንፃራሰብ አርገሽ ለፈጸሙሽው በደል
 ከገናሽን ይስበረው የአዳሩ ጋኒል
 ለፈጸሙት ተገቢር ቡራክ ለመሰጠት ቢያስፈልገ
 በውነት
 መረቅ ዝንብን ነው ደገመሥ ብርቱኃን
 አንፃገንን ዳዊያት

...

አያን አንቺ ያገረ ዝንብ የሰይጣን ንብተ
ከጥንት ጀመረ አዳጄ ሲሰድብሽ ያላገባብ በከንተ
መያሽን በያውቀው ያላገዳች መከንያት አንዲያ
ሲጠየፍሽ በደነዝ ሰሜተ
አንቺ ንን በውነት ለውነት ሰትይ ሐዎትሽን ከሰትረሰ ስለኖርሽ
በደካም

የሀገር ዊነትን የብሔር ሽክምን የወገን አላልን
ክርጋቹን አንጌቹን ለማጥፋት ለማውጃት
ጠንቋይ ነፍሳቱን ጀርጫን ትላትሉን ከዳሪ ወደ
ቤት ስታመላልሽ ለፈፀመሽው ሟቅ
አዎለክ ተመልክቶ በኪነ ጥበቡ በመሰንን
ያርገሽ በሀገሥ ልማት

አጭባ ደዎ ብዛት የሰንባ ነቀርባ ውጋትና
ቀርጠት ደዊያት ሁላችሁ
ሰው ያልሆነውን ሰው ከሰያች መረጣችሁ
ለማጥፋት ለማውጃት አገዛድ ያበርታችሁ
ከድሮ ጀመረ በድፍቶት ያየነው
ሲነድ ሲቃጠል የሚሠቀ አሣት ነው
በመጨረሻ ላይ ለመውቀስ የመሸው

አገዛዝብሔርን በይሆን ያንን ተፈጥሮ ነው
ከትዕዛዙ አልፎ ሕገገቱን ጥሰ ያላገባብ የሠፈው
ፀሐፍን አዳሩን መከንያት አድርገህ
በወንዝ በተፈረ ጥንት ያልነበረውን መንደሮችን ፈጥረህ
ትገረና ጉረጌ ፣ አማራና ጋላ ሸርጃና ዶርዘ በማለት ሸንሸኑህ

ሐገሰና ዊሉ ሰማና ፣ ዋኪት ፣ ዶሞቲ ፋጠማ የሚል ፣
ዘዩ አውጥቲ

በቋንቋ በልማድ በልባሌ ጠባይ በቫጐርጐር መንፈስ
ያላገባብ ከፋፍለህ

ተገንጥሎ ለኖር የማይቻለውን ተቻይ በማስመሰል
ፊቱ ነገደና ጉሣ በመሥራትህ

ቃዲውን ከቁሰ ጋር በጥንቃቄ ማስረጃ
በአምነት ለያይቲህ

አንደኛውን ብረህ ሌላውን ጥሩ አንዱን በለዘማ
አንዱን በላ ሽጦብሮ ደደብና አዋቂ አንዲያ
አንዱያ አድርገህ

የማይገታውን የዝመት ገዳታ በያንዳንዱ ሰው
ለይ ከነትኑ ለጥፈህ

ይህን የመሰለው ብናኝ ሸርፍሬሬ የተፈጥሮ ህገ
ያለም ፍልሰፍናህ ደደብ ስላሰኘህ

ተፈጥሮ አማካኝነት በላጌ ዳኛ ነህ
መድርመ በበኩልሽ ሰው ያልሆነውን

አቅፈሽ በመኖርሽ

ያንን ትልቁን ትል ዳዊትና ዳርዊን መስከፋ
ሆነው ሰው አለመሆኑን በደንብ ያብራሩልሽ

መነው የዳድቀ አላህ አሥላክ አማልክት
ከየብሰነት ይልቀውቃክርጉ በስቀረሽ

አልሰማሽ አንደሆን አልገባሽ አንደሆን
መድሮ የኛ አዳራሽ

ስለተፋቸው ፍጡር ያለውን ዓላማ መናገስ
ሐሰብ አንዳንዱን ልነገርሽ

አያን አንቺህ ይልልሽል

ከፈርሽ ሰው ሆኖ ጌላም አፈር ሲሆን
የሚሆንሽ አካል

"... ይህ ጌታ ሆኖ ለመጥገብ ከበቃ
የቀንጦ አንጀት ማንን ተመገብ አንደኛን ይጠየቃል ?
የቤታችን ጽዳት በሥርዓት ቢጠበቅ
ወገን የለሽ ተጋን አንዲሁም ሽረሪት
ከመን በታ ትወደቅ ?
ዳሪ ተቀቶ ልብሳችን ቢሻሸል
የቀማሎች ሕይወት ለ መን ይበደላል ?
በለጣጣ ሆኖ ሁሉም ከማረበት
ደህዋ መያሌ መን ነገር ይዋጣት ?
አንዲትስ ይደረር የቀንጣ መብትን
ዝግጁ ትኩረት ሁሉም አንዲደርሰው
ትምህርት ቢሰፋፋ
ለብዙ ዘመናት ከኖረበት ሀገር ዘመዱ ዲጎቶኖ
አንዲት ዲጎት የጥፋ ?
በሥራ ድርጅቱን ሥልጣኔን ይዘን ገናና ብንባል
ለያለ የመታት ጠብቀን ያኖርነው ዲህነት
በሀላችን ይታወሰናል
የደንገገን ጤና አንዲጠበቅለት ሐኪም ቤት
ቢጸድም
ሲወረድ ሲዋረድ ትውልዱ ያወረሰን የቀየው
በድክም
በሽታ ቅርሶችን አንዲት በገዳ ይውደም..."
አንገዳህ ልጣርስ ርገጣኔ ይበቃች
ያለፈው ያረከል ለፍረ ከለላች
ሆኖም ከመጠዳ በፊት አንድ ጥያቄአለች
አናንተ ሁላችሁ የዎት መልሱን
አረ ለመሆኑ አንዲት አድርገህ ነው
የለጋን ስታያት ?
አኔስ ገፈ ገቢች ያይነህ ውኃ ሰሜት
የሥጋህን ሰሜት ሰብዓዊ ኅሊናህ ተመራጭ
ቢያዩው
ነገረች ልረዳው አስረዳች ልወቀው ሞት ይቅበህል
አለው ?
መጠኑ አንዲት ነው የአይኖችህ ቅንዱስ
ወፍራም ነው ቀጭን ነው ወይስ ሰፊ ጠባብ ?
ማየት የተሰነው የሰሜትን አባብ /
አሳሳይ አለህ ወይ የብሉንህ መጥኞር ?
ሰሜትህ አውነት መሰሉ አየታየው ያደረገህ ነበር
ደገመው ያስገደደህ ሆነህ አንድትቀር ያለማሰብ
ዕውር /
በሥርዓት አንዳታይ አንቀፋት ሆነህ ወይ ያይኖችህ
ሽፋሽፍት ?
ታወረህ የቀረህ በሰሜት አሰር ቤት
አንደረሰገሁ ልሁን የሚለው ኅሊናህ ሆኖህ
የገር ብረት
መን ይሆን ጠባቂ የአይኖችህ ውሃ ?
በጣም ደስ የሚለው ጠቀመው ቢያሰፋት የሰሜት
በረሃ
መን ይሆን ጠባቂ የጆሮህ ከበር ?
ለሰሜት በሀሪ ያረከል ተባሉ በተሰፋ ሲመቱት
በሰብከት ቢያሸሹት የሚጠፍር አብሮ
አንዲት ይሆን ሥራው የመለሰህ ሥጋ ?
ለርኩስ ሰሜት ቢባል መራራ ሲሰጡት አረቱን

ሲያቀጥሱት ለውጥ አጠፍጦ የሚያደርገው ሽግ
 ያፍንጠህ አሠራር ምን ይሆን ምስጢሩ ?
 ሰሜኑን ለማግኘት ገጣታችን ሽታ ቀይሮ ሲያደርገው ያለመጠን ጥሩ
 አንደዚህ ከሆነ የተፈጥሮ ጠባይ
 ለሰሜኑ ከሆነ የመኖርህ ጉዳይ
 ችግርን ተደሰት ደስታን ተሰቃይ
 ገን ያሰብከው የላማ አልሆነ ብሎ ሲከሸፍ
 ሁኔታው ሲጠጥር

ጠጠሩ አንዲለላ የላለውን ወጥሮ
 በኒነቱ ከጎል አናንተ አይቼ የናንተን ሰናገር
 ለለመኖር መኖር ለመኖርም መኖር
 ለለመጣር መጣር ለመጣም መጣር
 ለማግኘት መታገል ለማጣትም መጣር
 ለማትረፍ መዋተት ለመከሰርም መገር
 ለለማሰብ ማሰብ ለለማሰብም ማሰብ
 የኋላ ኋላ ገን አንደዚህ ለመገጠር
 ለለማወቅ ማወቅ ለማቅም አውቆ በጥበቡ
 ዲፎቶ በሀብታት ለመኖር
 ይህ ነው ፍልሰታው የዘመኑ ነገሩ የጊዜዳችን
 ታምር

ሆኖብኛል ለኒ ዐውሮ አንቀጥቶ የሰዎች አፍኗር
 አንገዳህ ለዚህ ከሆነህ ምን ይሆን ነው ምርምር ?
 ኅሊናን መረፈው ለውነት ሲጠጡ በውነት መጥቀስ ?
 ታዲያስ ነገሩን ምን ይሆን ነው አውቀኑን ጥበብ
 ፈልሰሞና አነሱን ለማንገሥ በለው ጥረት
 መሆኑ በነሱው መጥቀስ
 በረቂቅ አላገታ ያለበት ትቶ ከሌለበት ለማመቅ
 ዘላለም መገሩቀቅ መገሩቀቅ መገሩቀቅ
 ቋሩ ጠባ ሳይል ኅሊና ሳይረከ አስከ መጠረሻው
 ሰውን ለለማወቅ
 ያንን ትግልን ትግል አገር ያለውን የሚጥረውን
 ጠንቅ

ሆኖም ያዳሚ ልጅ ብትሰማኝ ተመከር
 የዳዋ ውስጥ አይጥ የሚዳውን ጓጉን ችሮ
 የቀጥሮ ከርከሮ የዳኑ ውስጥ አገር
 የመንደር ዲሞር ሀዘብ የበረሃው ነብር
 የጉዳጊቶ አሸን የባህሩ ውስጥ አዘ የረገረጉ
 አልቅት የኩይባው ተሞጭ ያዩ ሺረ አምራ
 ከቶ ሁሉም ነገር
 በደመ ነፍስ ኃይል የሚንቀሳቀሰው ጠቅላላውም
 ፍጡር

አገሪቱ አመንቻክ ከርትስ ደቀለ አዲቶ በልቶ
 በልቅጥህ አንዳትቀር
 አስብ ተመራመር ጠንቀል ተፈላሰፍ አጥብቀህ
 ተፈቀቅ ለንተነትህ ስትል ሁኔታው ቢረቅም ከዘመኑ ነገር
 ይህ ነው የገሩሩን ዘረ ለመኖር
 " ነቀፊታ ቀርቶ ዲራሽ አባቱም ጠፍቶ ስህተት አንዳይቀጠ
 አንዳንድ ክፉ ሰዎች በላንበት ሀገር በላንበት
 ዘመን አደራ አንዳዳጣ "

የሚለው አዛውንት በዚህ በደብራችን ቀጥሎ ቢያመዝንም
 አኒስ በበኩሉ ከአንገዳህ ወዲያ ሰው የተባለውን ስሙን አላነሣም

ለመረገጥ ተረገፎ ተረገፎ ያለውን መርገፎ ለይመልሰው
ሁለተኛ አልረገጥም
የሆነው ሆኖ አንደሆ ይኼ ለዓለም - ዓለም

አረ የወንድ ያለህ

/ ኃይሉ ገብረ ጭንቅ /

ከቡራን ከቡራት አንዲት አመሸችሁ
 ለዚህ ታላቅ በዓል አንድን ደረሰችሁ
 የወንድ ልጅ በዓል ማክበር አለብችሁ
 ከተሞሪ ዓለም በመገኘታችሁ
 በመመገታችሁም ጥሪ አከብራችሁ
 በማህበሩ ስም መስጋፍ አቀርባለሁ ቀር በይላችሁ
 እኔን ደስ በላኛል አንድን ደስ ያላችሁ
 የጸገኛው አበባ ታሪክ ከርከርኝ
 መላ አካላቱን ያገር ፍቅር አስጥሮኝ
~~ወገንን የመውደድ ስሜት አስከርኝ~~
 ስፖርታዊ ፍቅር አንድዎ አታጥሉኝ
 ይኼን ገጥሞ ለመደረስ ሁኔታ ገፋፋኝ
 ስለዚህ አደራ ልብ አርጋችሁ ስሜ
 ያበበን ውዳሴ ከማቅረብ በፊት
 ቅኔውን ስለወርድ ስለሰራው ትንገርት
 ገጥሙን ስለደረደር ስለየሁት ትዝብት
 ሁሉንም ስለገልጸው የሰብኩ ታሪክ
 ዝናን ያስገኘለት መያው ውድድሩ
 ማራቱን የሚለው ጥንታዊው መስጠፋፋ
 አንዲት አንደመጣ ከጋንቤ ከጋራ
 ልጠቅስ አወዳለሁ ታሪኩን በጭሩ
 ከክርስቶስ በፊት በፊት ከዘመናዊ
 ሰላም አንቀላፍታ በፔርቨያና አቲኛ
 ያንዝብብ ነበረ ተውረያው ደመና
 በዚህ ከፍለ ዘመን ህዝብንና ሀገርን አንድ ስም
 አቀልጦ አንድ ገል ቀጥቶ ሁሉን ያስበገረው
 አመባ ገንገ ሆኖ ዓለምን ያናጋው
 ዳርዳሰ ነበር የፔሪቪያዊ መሪ አጁን የሚፈረው
 ዝነኛው ዳርዳሰ አስከትሎ ሂዶ ተጥር የለሽ ሠራዊት
 ገብሮ አያሰኘ ትልቱን ነጋሪት
 አመቢልታ አያሰነፋ አንዲሁም መለከት
 አዚህ አዚያ አያለ በየደረሰበት
 ከዚያ በኋላ አቀመ ቢስ አህጉራት
 የሱን ከፍለ ገዛት አጁን በማስፋፋት
 ልዝቦቹን በሪያ አርጉ ልዩነት በማሰጠት
 በፍጹም ነፍሷቸው የሰው ልጆች መብት
 ከቶ አንዳይኖራቸው ፍርድና ነጻነት
 ደገሞ በሰላምና ሰላምና ሦቶት
 በቁቁና ቀንበር በመከፈ መቀሰፍት
 በደንቀርና አውታር ወጥሮ በመገታት
 ያሰቃይ ነበር ጥቃቅን መገንባት
 ህዝብን ማሳደድ ገዛቱን ማስፋፋት ዓላማው አድርጎ
 አቲኛ ዘመተ ዘንከታው ዳርዳሰ ገሽ ጠረገ ይዞ ውድቀቱን ፈልጎ
 አጁን ተሸገሮ ቢደርስ ማራቱን ከረባዓው ሥፍራ
 መጣሁ ብሎ አስማ ፋከራ
 አንዲሸገና ሰያውቅ የዋሁ ቀበራራ

አፍኛው ያገጥም አንደኛው ይህን
 ርዳታ አንዲያገኙ ከፖሊስ ሀገር በአስፖርታውያን
 ሰው የገንዘብ በግንኙነት ሊጠገን
 ፊደሊደስ ብሎ የተሰየመውን
 የወገዶች አበጋዝ የግንኙነት ተገቢ
 የደህንነት አጠቃላይ ሆኖ የታወቀውን
 ላኩት ወደ ሰፖርታ ሰይጣና ሰያፎር ወዲያው
 በዚያችው ቀን
 ሁለት ቀናት ሁለት ሌሊቶች
 ውሃ ባፋ ሰያቀውን አወሰው ሰዓቶች
 አንደኛው ሰያፎር መልክክቱን አደርሰ
 ውጊያውን ቀጠለ ወዲያው ተመልሰ
 ያበደ ጦርነት ሲደረግ የይቶ
 ረባዳው ሀገር የባዙዎችን ደክሞ ሰይጣኑን ጠጥቶ
 የሰነቱን ግንኙነት ነፍሰ ሕይወት አሰጥቶ
 የዳርቁስ አቅጦ ስለመነሳ
 የፎርሽያን ጉልበት ስለጠነጠነ
 በመጠረቢያው ላይ ድሮ ያቲን ሆነ
 ግንኙነት ፊደሊደስ የሀገር ፍቅር ይዞት
 ድሮ ስላገኘ ደስታ አስከሮት
 የፍሰሱ ሰሜን ሕይወቱን ነገረው
 አሳሰጥሎ የሚለው ደስታው ፈንቅሎት
 ቀደም በከተማው ድሮ ለማሰማት
 ሽያ ሁለት ማይሰስ ያለአንድ ፊደሊደስ
 አደርገው ሄደ ሰደርሰ ከከተማ
 ከመቶ በፊት አንድ ቃል አሰማ
 ተተናገረው ቃል " ቪክትሪ " የሚል ነው
 ሕይወትን ሣይቆጣጠር ለገሩ የሰደው
 ፊደሊደስ ግንኙነት ለሀገር ለወገን አንደኛው ሕፃናት
 ደፍቶ ደገገት ስለሞተ
 በከተማው ያለው ሕይወት ሽግግሩ ሲታይ ሆነ
 ወገድ ፖሊስ ሰራተኛው በጣም ተወዳጅ
 " አረ የወገድ ያለህ " የሚል ጭብ አወጥቶ
 በዋይታ በሮሮ ሲያለቅስ ሰነበተ
 ሀዋት ደፍቶ ሞተ ያንን ያህል ግንኙነት
 የሀገር ፍቅር ይዞት ወገንን ለደፍና
 አውነኛውን ወገድ ለገር የሚቀና
 ገብዝ የጉሪዝ ልጅ ጤናውን የሚያጠጋ
 ለሀገሩ ጤና
 አንዲህ ላለው ሰው ነው የሚሰጥ ልዕልና
 የዚህን ታላቅ ሰው ግንኙነት አሰበው
 አንድሆነ ለከተሩ ልዩ መታሰቢያው
 በሥራ ስሜን ቆይቶ ዘጠና ስድስት ላይ
 ገሪኮች ተሰማረው
 በሙሉ ለሀገራቸው መሪ በዚሁ ዓመት
 አላጣጥኩ የሚባል ጠዋታ መሥርተው
 በቲን ስሜን አዘጋጅ ከጠቅላላ ሰፖርት
 ማራቶን አንደኛው አንዲሆን አደርገው
 በመጀመሪያው ወቅት ገና በሰውነት ሲበልጥ
 አላጣጥኩ ሲከፈት ሰፖርትን ለማጋል
 አንደኛው የወጣው በማራቶን ረገዝ
 ሉዊስ ይባል የነበረ የገሪክ ገጠረ አካለ ከመጣ

ድሉን ተገናኝኖ ስታዲዬም ሲገባ
ሕዝቡም ተቀበለው ተደርጉ በጣም ይቀ
በታለቅ ጭጠጠባ
በስታዲዬም ኖቅ ላይ ያለው ሴት ወይዘሮ
ሐበሉን ቀለበትን ኦምባሩን ሱቲውን ጠለበት
ወርወሮ
ከመዘንንኑም ውስጥ አንድ ሆቲዮ ሴት ያለው
ቃል ኪዳን ገባለት አስከሞት ቀጽበት ሆኑን
አንዲቸለው
ሥራው ልብስ መስፋት የሆነ አንድ ሰው
ሥራው ገባለት ልቡሱን አንዲሠሩ ሰይሶንኛ በየጊዜው
አዳፋ የሆነ ፀጉር አስተካካይ
ሰላላጊነት ኖቅሮ ያለውን ሰሜት ሊያሳይ
አስከሞት ዲረሰ ፀጉሩን ሊያስተካክል ገባለት
ቃል ኪዳን-አዚያው በደባባይ
ሊስትር አንዲን በቅው ሰሜት ገንፍሎ
ጣጣውን ሊያፀዳ ጉልበት አላገባ
ወዲያው ቃል ገባለት ሊሠራ ዘላለም
አሱን ተከትሎ ::
ሰፊውን አጥበብ በጭር ሲጠቃለል
ይሰው ነው ተሪክ የጣራቱን ብሂል
አንገዲህ አዲሱን ብታስብ ሁልጊዜ
ከዚህ የመጣነው ለጥንታዊ አይደለም
በጥንት በገጥነው አቴኛ ዲ ሰርዳት
ገብዛ ጣራጋቸን በዚህ ታለቅ ምሽት
ሟገናን ለማስበር ነው ምስጋናው ለመሰጠት
ደገሞም ለመደገፍ ወንድ አንደሉ በገር አንዲያሳይ
ሟገናን
ዲፒዲስ ቢሆን በዚያችው ቀን ሞቷል
ኖጠኛው ለዛር ሮጦ ሰይጣርስ ጌደውቀን
አጥፍቷል
ሰንቱን ገብዞ ሟገና ከቅዱስ አያነሰው ተጉትቶ
ይገባል
ከታች ከላይ ብሉት ሰንቱ ጉዳ ፈልቷል
ሊላው ጌቱ ሟገና ብዙ ተነገላቷል
የኛው አበበ ገን ለተክሮ ታይቷል
በዚሁ ተነባሩ ባለው ሕዝብ ተደነቷል
አኛም ልዩደነቀው በደንብ ይገባናል
ምንኛ ያያል ነች ያች ወላጅ አናኳ
ምንኛ ዲቅ ነው ያወላጅ አበኳ
አንተን ያህል ሟገና አንተን መሣይ ገብዞ
ከጣህፀንኛ ከአብራክ በፍለውህ
ለሀገር ለወገን በረከት አንድትሆን አሰበው የሰጡህ
የነሱም ጭር ነው ያሰገኘው ዝናህ
አነሱ በይኛሩ አንተስ ወዲት ነበርህ ?
አኒኛ ጊደፍ የአበበን አናት ባለን አቅማችን
የምንለምነው
በሌላ ሜዳ ላይ ሮጣ የሚቀድም ኃያል ጉልበት
ያለው
ሰላሚያገኙልን በጣም ጠንካራ ሰው
የጥንትነት ተገባር አንዳይተውብን ነው

አኒ በአኒነቱ ያበበን ወንድነት በመርዎ ሰዓው
ሰሙበው ልቡ አገሩ አካሉ ጠቅላላው
የሰውኛ ሰይሆን የመላክ አገሩ ነው
ያበበን ወንድነት ሙኑን ልናገረው
ሆኖም በልዘባርቅ ብዙ ነገሮችን
ሰለሱ ያሉኝን አገዳጅ ገዝብቶኝን
በጥሩ አገልጽለሁ ዋና ዋናዎችን
ከጣለያን ሙድ ገብቶ በሮጦ ጠዋታ
መጣላለሁ ሰይፍረው በገሩ ብቻ ዘመኑ
ያለገዳች ገርገርታ
ብቻውን ተቆገቶ ሰስተኛ ድል መታ
ይህ ነው አገሩ ገብዝ አገዳ ሆኖ አሚረታ
ይህ ነው የኒ ተሙኒት የሱ የሷ ሀብብ
የናገተ የነሱ የሌሉትን ምኞት
ፂገናው አገዳነህ ሀገር ለማስጠራት
ገብዝ አገዳታጠቅ ወገንን ለማኮራት
ደገም አገዳታገል ኑር አገዳያችን ሥርዓት
በይሉኝታ ሰበብ በፍርሀት ሙከገያት ደገምም በቸልታ
በነኛው ወንድ ልጅ " አገዳህ ለርገ " በማለት መላ
ሰትመታ
አበበ ሰላልህ ይህን ገዛ በርታ
አይሰከም ብለህ ፈጽሞ አታመገታ
አቡ ይነገርህል የፈጠራን ዘዴ አገዳ በገዳ
በትርታ
ገፍፍ ፡ ፡ ዋና የማይሰለጥው
የረሰብኩ ሃገር ከቶ አግደግጣቸው
የሌለን ግንድነት ማመን ያወካቸው
የሰውን በውነት ማወቅ ያቃታቸው
ያገተን አዲስ ሲሰጡ በገዛ ቤታቸው
የነዚያ ዘመዶች ጋን ነገር የጣቸው
አገደሆን በማሰብ " ወመደገገጽ ወመፍረህ " /
በዚህ ሙከገያት ነው አገራችን መጣ ሸረ የሀገሩ ያለህ
የነቲያድርስ የነፋሲል ሀገር
የዳህንሰና የሚእኪክ ብሔር
የፂገናች መኖሪያ የወገዶች መገደር
አገዛዪ አስበለት አበበን በይፈጥር
ደገምም በያስታውሰ አንቀላታታ አገዳትቀር
አገዳሮጥ በያደርገ በይገባው ድድር
ጊዜና ያለም ሕዝብ ረስተውት ነበር
ተቀበለም ነበር ትገሣኡ በሌለው በሲኦል መቃብር
ወንድ አገዳህ ነው አገሩ ሮጦ የሚቀድም
ሀገር የሚያስጠራ በተከበረ ሰው
ወገን የሚያስከብር በጠቅላላው ዓለም
ለላውላ ሰነፍ ቢኖርም በይኖርም
መሰብ አድርቅ አገሩ አርጣቢስ አይደለም
አሁን ከሚወፈው ፈንጣገና አገበጣ በመገም
አይበልጥም
የመኖር ጠይቅ ጠቀሜታ አይሰጥም
ላገር ተቆርቋሪ ለወገን አሳቢ ብናገኝ ምናልባት
ደገማም የሚመከት ውስጣዊውን ጠላት
ፂገናና ገብዝ ልጅ አገዳኛ በብዛት
የወንድ ያለህ አገበል ሁሉላችን በገዳነት
አገቶኒ ሰትሰማ ያደደን ወንድነት
አረ ለመሆኑ የቀን ጉድጉድ የጣት
ደገምስ ጋን አስበኝ ሰለኛ አኛነት

አበበ ጉበዙ ገልበጦ ሲወጣ
ሥንድነው ዝቃታው አንተ የዋህ ዳፍንታም
ሐባብ ገልበጦ
ለረሰህ የማቅሪያ ወገንን የማትጠቀም ሀገር
የማታሰብ ሹሉ ቀበጥበጦ
ዓለማ የለላህ ነብረተ ፈንጋጦ
ፍጹሙ ሥን ይሆን የተሰኘህ ጣጣ
አበበ አስበልህ ሥላሴውን ሲሰጥ
ከዚህ ነት ማጥ ውስጥ በተሉ አንድታመልጥ
ኸረ ለሥንድነው በፍጥነት የማትሮጥ ?
ነገድን ከፋፍሉ ወገን በመለየት
በተፈጥሮ ቀለም በመልክ ዳግጥላቸውን አያገጡ
ሕዝብን በማበላት
ጥቁሮችን ጠቀኛ አንዳያገኙ መብት
ደብዛ አፍሪቃ ላይ አቋቋም ያለው
አልባላ መንገዶች
በሰው ሀገር ገብተ የሚነሣው ሕይወት
ሥን ይታየው ይሆን ቨርድ ድ ስለበበ
ድሉን የሰማለት ?
ሥን ይሆን ዓይነት ያደረገበት ሰሜት?
በዓውቅ ነው አንጅ በዓሰብ ነው አንጂ ዓዋህ
ከርፋፋ
ኸረ በገፈችን መጭ ወንድ ጠፋ
አጋዴም የሚረገድ በጉጢ አሚነፋ
በጋቨና በጦር ቢያስፈልግ በከፋ
ራስ አያናጋ በፍንጣ አሚደፋ
በርንን ፍጥፍጥ አርጉ ደሚን የሚያስተፋ
ጥርስም አወሳሰፍ ለጭቦት የሚያስፋ
አንጉልን በጥብጦ ሕይወት የሚያጠፋ
አስሮ ያዘው አንጂ ትዕግስት በተሰፋ
አፈዝ አደንገዙን ደግሞበት ፈላስፋ
ለወገን አሚቆጭ ሁለተኛ ሙሴ
አንዳሰበ ያለ የማይል ለረሰ
ስታገኘ ሀገረ ሥነኛ ደስ በላት ውስጣዊት ነፍሴ
ገን አንደ አማሰበው አኛው አቫቮላን ነብረት ከደለበ
ሁሉም በዓፊናው ለሀገር ከሰበ
በገፈችን ሥልጣን ሚሊዮን አበባ
የኛ ሟገና አበበ አኔ አለመንህ
ደመቱ ሟገና ሐዋተ ቢስ ጉበዝ ከስታራ
ነፍጠኛ ወዲያ ወዲህ ብላህ
ለሀገር የሚያስብ ሲገኝ ሥፍራበት በዓቤቱ
ሮጠህ
ታጠቀን አንድነሣ አፋፍገን አባከህ /
አኔም በበኩሉ አያልኩ አጠራላሁ ኸረ
የወንድ ያለህ /
ከብርሃን የሚፈጥን መሣሪያ አለን ብለው
ከነሱ በስተቀር በዓለም ገጽ ላይ ሌላ ሰው
በፍጹም አንደሌለ ጭረው
በሮኩት ሲመኩ በሚሰይፍ በኮፋ አንዲሁም
በሌላው
የኛ ወንዱ አበበ በአገሮቹ ሮጦ በሥድር
ሊቀደማቸው

አዲሱ ራሽ ሌሎች ምህግ ምን ተውኔት
ታያቸው ?

ባለው አቅጣጫ ሠርቶ ሀገር የሚያስከብር

ወገን የሚያከፍ ዝናን የሚያዳበር

አንዳበበ ያለ ጠንካራ ወታደር

አስፈላጊያችን ነው ባሁኑ ጊዜያችን በውድድር

ቀዳሚ ችሎታ ያለው ሰው ሪከርድ

በጥሰ የሚቀየር / ቢያነቃንቅ / ነገር

" አላስሮጥ አለ አንጂ አየበዛ አንቀፋት

የመገፈሰው አፈጣሪ ሀገሪ ነበረት

ይህንን ሁኔታ በማውረድ በማውጣት

የሚቀርብ ብዙ ሰዎች አሏት

ገን ምንም አልሠሩ ከማውራት በስተቀር

ተታለው በኒነት

~~የወገድነት ተነባር በገፈፈው ለመሥራት~~

ሰባቱ አንዲያደናናን የሌሎች ድርጊት

ጉዳዩ አንዳገባን አንዲሰጠን ብርታት

ወደፊት ሰይፉ ማየት ነው ጉረበት

ሌላው ቢያስፈልገን አበበ በረገው ሄደ

ሊያመጣልን ይችላል በፍጥነት

ጥቁር ቤቀደማቸው ነጭን ጉበዙች

በቀለም የሚያገኙ ከገብተዋል

የአኩሪነት ጠላት ኢየሱስን ፍረ ቢሰኙ

ምን አናድርገን አንዲያ ያንኪያች

በሌላው አይደለም ዝና አረገችው

ሰለቀሱ አይደለም ምስጋና አረገችው

ሰለሸፉ አይደለም ውዳሴ አረገችው

ሰለጠነው አይደለም ንብረት አረገችው

በሰንፍፍ አይደለም ሀብት አረገችው

በሰብከት አይደለም ሀገር አረገችው

በፍክሩ አይደለም ወገን አረገችው

በተሰሩ አይደለም ኑር አረገችው

የዚህ ምስክሩ አጥጋቢ ማሰረችው

በታለቅ ሥራውም ዓለም ያደነቀው

ሀገርን ወገንን ባለም ያሰወቀው

የኒ ያንተ ወንድም የሱ የሷ ወንድም

አበበ ብቻ ነው

በመኖር ድንኳን ውስጥ ፈቃድ ያለው ሊኖር

ገብዝ ብቻ አንጅ ሌላው በዚያው ይቅር

የፍጡሩን ጭራ ፊርማ የተባለው

ተጋፍጦ ለመሥራት ድፍረት ስለሌለው

በተፈጥሮው ጠባይ ወኒ ስለሚያንሰው

በድል ዐውደማ ላይ መጋፈጥ ሲሰነው

ወደፊት ከመሮጥ የኋለት መጓዝን

ሁሉ ስለሚሸው

ከድል ላለው ድረስ ሲሮጥ ወደኋላው

ሲሸሸ የሚያይበት ከቂጡ ዓይን አለው

ከዚች ላይ ሲፀርስ ከቶ የሚረሰው

አንድ ነገር አለ ሲፈጠቅሰው የማሳጠፈው

ምን ገብዝ አለኝ ምንሰ ወንድ አለኝ

ሆኑን የሚቆጠው

ያገር ድንቅርና ቀጥሎ ሲሰጠው

አጅ የሌለው ቆሚት አንስቶ ሲያፈርጠው

በአረመኑ አያዩ ሲጠበሰ አካሉ ሲጋለጥ ገበያው
 ለይኩን ለይኩን አሜን አሜን ብሉ ጊዜ ይመጣ
 አያለ ራሱን በራሱ ይልሉ አታዩ አንዲያ
 አንዲያ በመሆን ሸቶ ህልውናው
 ለያንዳንዱ ሲያስጠ ያልጣና መንገዱት
 ይገመገማ ቢለገሰው የሐሰብ ነፃነት
 ብላጂቅ አስከ ይቲቅ ቢያገኝ ሥርዓት
 አንደፍለቱ አስቦ የመሥራት ቢሰጠው
 ኖሮ መብት
 መቼ ይሆን ነበረ ሀገር ማውደልደያ የደገብና
 ከቶም የዲህነት ?
 ቆራሽ የሚያስቀምጥ አይገኝም ነበር ለላውንም
 ስፖርት
 በገዛፍ ረገጥ ተወሰነን ሰንቀር አንቀይም
 ነበር በሉላው ዐውቀት
 አንዳበበ ያለ ጉበዝና ሟገና ቢኖር ኖረ በገር
 ምሥጢ አየበለ መቼ ያውከን ነበር ?
 አንዳንተ ያለ ሟገና ቢኖረን በብዙ
 ዲሞብልቅ ይል ነበር የስፖርታችን ወዘ
 ይወጣም ነበረ የምሥጢ መዘዙ
 አንዳንተ ያለ ሟገና ቢኖር ጥሮ በገር
 አለያ ከፒታሊስት ከዲሞ ስር ተጠብቀው
 መቼ ይመጡ ነበር ?
 አውነኛው ወንድ ቢያሰይ ኖሮ ተገባር
 ሰስና አሜካላ በሀገራችን ላይ መቼ ይበቅሉ ነበር ?
 አውነት ጉበዝ ኖረ ቢሠራ ለሀገር
 ሠራዊት ሰይጣን ባልመጠጠን ነበር
 አንዳበበ ያለ ሟገና ጉበዝ ልጅ ቢኖር ኖሮ
 በገር
 የጉሣ ልቀነት መቼ ያናጥር ነበር ?
 የተፈረዱ ኑሮስ መቼ ይሰፍን ነበር ?
 አውነትን ወሸት መቼ ያሳባይ ነበር ?
 እኔ አንዲህ መለቲ ቀልድ አይመስላችሁ
 አበበ ያብባል ገና ምን አይታችሁ
 ድልን አንድናገኝ አንደሙንም ብለን
 በዐስተኛው ጊዜ በጣም ተሰፋ አለን
 ፍስሐ አንዱደርሰን አስከዚያው የቀየን
 መሆንም አለበት " ክ የወንድ ያለህ " የለት
 ጸሎታችን
 ሐተታ አላጠዛ ይበቃል በጭሩ
 ያበበ አንደሆን ታሪኩ አያልቅም በሉ ይገህ አይሩ

ኅዳር 19ቀን 1957 ዓ.ም

ዳገብርስቲ ስለጁ

ጥርሱን ምክሩልኝ

/ ስፍላ አበጥር /

ተው/በሉት ተቀጡት

አይሆንም በሉልኝ

አበ / ንገሩልኝ

ጥርሱን ምክሩልኝ

... /

ሲቀጥሩ መሸፈጥ
 ያረሰ ስይወጥ - ገፄ
 ለሌላኛው ሰዋ
 ያሉትን - አንፃሉት
 ያፋትን ማስተዋል
 ያያረበት አድርጎ
 አዋሉበት ማዋል
 " ቻል " ያሉትን " ቸሉ "
 መኖር " አልቻል " በሉ
 ዘዘመድ ከወፃ፤
 አለኝ ከመለው ሰው
 በያዳይመኝ - በጸጣለኝ መነው ?
 አበ - ገንገልኝ
 ጥርሲን መክረልኝ
 ሣቅለት - ሣቅለት
 ሣቅለት - በሌልኝ
 አንደ " ቶን " አንደ " ሉት "
 መኖር ይልመደልኝ

ወይ ዳበቅ መኖሩን
 በዳበቅ ይገንገላል
 ይህን " ብልጫ / ድርገት / "
 አሊያም ይተወኝ

" አንተ " ማለት

አንተም አንደ - ኒ
 ለ - ኒ
 አንደም አንፃንተ
 ለንተ
 አንደ - ገተ - አንተን አንተን አንደ - ኒ
 ሣይ - ኒ

አንተም - አንዲሁ
 ሣይህ ስታዩኝ አንደ ብርቅ
 ገና ...
 ሰቀህ - ለትሰቀ - ሰትሰቀ
 ለትርቀኝ - ርቀህ - ሰትርቀ
 ሣታመነኝ - አመነህ - ሰታመነኝ
 ሣትወደኝ - ወደህ ሰትወደኝ
 " ወዳጁ - ልቤ " ሰትለኝ

አንተ አንፃልከኝ አኑም ብላህ
 አንደ ወደዱኝ ወደኚህ
 አንፃመንከኝ - አመኚህ
 መልሰህ - ደም - ሰትመልሰኝ
 ለ" ቆጥቶህ ህ - ሰትሰለኝ
 ለ" ሰለትህ - ሰትሣለኝ

ድንገት በገኜ - ብታገኘኝ
 " መኝ / መኝ / - ነህ / መኝ / "
 ብድ ብልህ መን ትለኝ ?

አንደ " አብድ " ነው አይደል ያመታዩኝ
 ወይስ

አንደ - ኒ አንተም
 " መኝ / መኝ / - ነህ መኝ / " ትለኝ ?

ይሄ - ነው አላህ ንገሩ /

የሚላኝ ? - መን ? "

በገና አንደሆነ በሰት በጠላት
አታተኝ ማንም ከቶ ማሰረዳትም
ሲታገረኝ ጊዜ አንዱን ተጠገኜ
" ሸገገገ " አንዲህ አልኩት ነገረን አሰልኜ
" ሰማህኝ መገደሌ አሳስዝንህም
በሰው ጠብ ገብኜ በከንቱ ሰደከም ?
አፀቃላሁ ከቀንኩም ነጭ ሸገቅላ
በቂም አንደኛረ ሲዋጋ ሲጠላ
አኔ ገን ሰበሸው ሆነ ወገንልላይ ?
በማይነካኝ ነገር ለምን ልሰቃይ ?
አንከ ጠገረን አዩው ... ሸገሉ አይደለሁም
ፈተን ተመልከተው ... አንዳንተ አይጠቁርኩም
ቀይ ዳማ ነኝ ... አዩኝ ... ይሁን ጠይም ልባል ...
አኔን መቀጠሪያ ፈሰ የሚለኝ ሰው አብቃል !
ዘረኝንም ቢሆን ከነገደ ሰም
ሲወርዱ የመጡ ነው ከዳዊት ከዳም
የገገሥተ ሰባን ታሪክ ሰምተህ ?
ልጅ ተዳማዊ ምኒልክ ተባለ ...
ዛሬ ማን የገረዱ ነው የተወለደ—.....
አያወጣው ወጪቱ ከዘረን ወረደ
የከም ልጆች ናችሁ አጭንተ ጥቁሮች
ፈረንጆችን ናችው የያፈት ልጆች ... "
በቶ አንደረጃመርኩኝ ታሪክን በሰጠኛው
በጭሩ አቋረጠኝ ትዕግስት አጣ ሰጧው
" አንዲህ ያለ ነገገር ያሰኛል አለቲ /
በሸ አሸብር ከጠክሮ ልጠይቅህ አሰቲ
ገና አንተ ነህና ኢትዮጵያዊ
አይደለሁም ልትዋ ጥቁር አፍሪካዊ ? /
ሆነ ይሆናል አንጅ አገተን ለያዘልቅህ
ነበረኝ በያለው ብዙ አግኝቼ ...
ጥቁርህ ከማን አንደሁ ከነጭ ወይ ጥቁር
ማወቅ ቢፈልግህ ወዳጄ አሸብር
አነሆኝ ቡና ቤት ገዝተህ ጠጣ ጃጃ
ወይ በቡር ሰትሂድ አብረህ ተቀመጣ /
ይሁም በይቻልህ ምክር በገደረብ
ነሆኝ ከገጠኩት ሆቲል ልትገባ
በገተ አልተጀመረም ያዳሜ ሆኛት
ከተጠቃው " መረቅ " አዋቂን " መጠጋት "
ኃይለኛውን " መውደድ " ደከሙን "መጥለት"
ሰው በያተ ይሞላል አባተ በይከብር
ማነው የደህ ልጄ ዘረን የማይቆጥር ? "
አሰከ ዘረው ደረሰ ይህ አነጋገር
ሲታወብኝ አለ በሰብሁት ጥቁር
ይመስገንኩ ገባኝ ከጊዜ በኋላ
አማራ ጊጫራ ኃላፍ ሸገቅላ
ሰማሌ ከኩፋ ሠዊሂሌ በገተ
ኩትኩሉ ማሳይ ነገር በማንጓተ
ማለት አንደሆነ ሰጠኝ ቀልቀሉ
ቀልቀሉ ሰጠኝ ሰጠኝ ቀልቀሉ
ሰጠኝ ሰጠኝ ቀልቀሉ ቀልቀሉ

የትክለ ወገዳ ልጅ ?

የትክለ ወገዳ ልጅ በሰታፊው ከፍፍፍው
 ልጅቴ ልጅቴ ትሁን አለዚያ አብረን አንገላለጽ
 የትክለ ወገዳ ልጅ አውነት ከበፋን ለበሰ ልብን የሚገፋው ✓
 ገርግና ምገቡ ገጽባፋ ሳይ ያለው /
 የትክለ ወገዳ ልጅ ግብፁን ያሰረው ገንፋ ነፍስ ያለው
 ሞት አይቀርም ቦሉ በቀጥ ነገር ሁሉ የማይወሰወሰው
 የትክለ ወገዳ ልጅ ጥቃት የማይወደው ?
 አብረን/አብረን / አትገቡኝ የሚለው ?
 የትክለ ወገዳ ልጅ ሽለሳ ፈክረ ደውን የሚያፈላው ?
 የሥልጣኔ ንብረት ወኔውን ያጠባባው /
 የትክለ ወገዳ ልጅ ቡሪ የታጠቀው ?
 አቸን ባይሰነዝር ባይነት የሚገታው ?
 የትክለ ወገዳ ልጅ አንዳባት ያለው ?
 ሰጥቶ ሰጥቶ ለሆኑ ያልሰጥው /
 የትክለ ወገዳ ልጅ ቤትነት ታቦት መስጊት ያልሆነው ?
 ፋሌ ባዩ ቀጥሮ በርከርከ ዝልፍልፍ ሰበርሰበር አማይለው
 የትክለ ወገዳ ልጅ ?
 ለገባያ አማይበሁ ✓
 ታዘዙ ያሳዘሉ /
 ወገዱ ልጅ የትክለ /
 ወገኑም የሚሸጥ ነው ሲታ የሚሸጥ ነው
 ገንዘብ ያለው ይገዛ ፣ ይገዛ የሌለው /

በርሐኑ ለገለጻ

በርሐኑ ለገለጻ ፣ ለፍርሃት ምክንያት /
 ሌላው / የሰርዘሩ ፣ ወደቀ / የገጠመ በታገ /
 ሌላው / የፍጥነት ፣ የተገባለ ፣ የታዘነ አለገታ /
 የደገፈች ነፃነት / የገጠመች ደገፈች /
 ይጠየቅ በው ሁሉ በውነትን ይፍገር የሚፍገር ቢኖር
 በፍርሃት ነው ሌላው በውን የሚያሳፍር ?
 ሌላውን ይጠሳ፣ በው ሌላው ለውግ፣
 ፍርሃት ሲያሸግጥ ቀኝ አያውቀው ይመስሉ /
 ሌላው / ሌላው / ደፍን በሰህ ሌላው /
 የደፍኗችን ይጥፋ / ስያዩን አይጠቀሙ
 ወሽቶ ይጠሁ ፣ ጥባቶ ያጉፍሩ
 የሌላው ወፍኝን በፈሰሰ ሳይ የዙፋ
 አፈፍቶ ይገጣጡ ፣ አገንገን ይገጡ
 የባርሃንን ሌላውን በጣር ይወረወሩ
 ዘርፉ ይገለቡ ፈረሰታቸውን
 ሁሉም ይበሳተፍ የዘር ፈረሰ ይሁን
 ደግሞ ቀጥቶ ይወጣ በውን በው አይለካው
 የፈሰሰ በውነት መጠኑን አስኬያውቀው
 ሌላው / ሌላው / ደፍን በሰህ ሌላው
 የደፍኗችን ይጥፋ አያዩን አይጠቀሙ ::
 በውረን ሌላው አዲስን ከባርሃን
 ይመጣ አንዲጠበቅ ገበያ አንዲሸፈን
 በፍርሃት ይጠጣሉ / ሌላውን ይወድቁ
 ጸ ጸጠይዋ ትሰበር / ምስሰዩ ይወደቁ /
 ጠረቃዋ ትጥፋ / በከባች ይርገፋ //.
 ሌላውን ለበሰው መረት ይነጠፋ /
 በጣ ይቀደድ ይጣራ ይፍ ይውረድ /

ይጥሩ የሚገኝ የነደደው ይበረድ /
 ጠለፍ / ጠለፍ / ድፍን በላህ ጠለፍ /
 ዓይኖቻችን ይጥሩ / አያዱ አይጠፉም ::
 ለመጋለጥና ለማጋለጥ ብቻ ከጠቀሰ በርሃን
 ከነሱም ይጥሩ አልበጀንም ምን
 አይቶ የሚገኝ ታይቶ የሚገኝ
 የጠለፍ ሰው ነው የቀን አሸንጉሊት /
 አንቶ አንቶን ስያውቀው በፍገጥ አያውቀው
 አንቶ አንቶን ስይገኘው በፍገጥ አየቀው
 እጃቶቹ እጃቶቹ

በበርሃን ደገነት በጠለፍ ከፋት
 ጥሩ ነገር የሌለው ዕለት በላት ሰደት
 ጠለፍ / ጠለፍ / ድፍን በላህ ጠለፍ /
 ዓይኖቻችን ይጥሩ / አያዱ አይጠፉም
 መገታመንታችን ነው ጥቅኝ አላወሰደው
 አገደኛው መከታው አገደኛው ጥሩ ነው
 ገፋት በሌለበት ጥላት ነው ገዕግሥት
 ፍርሀት በሌለበት አለ ወይ ሆነነት ሃ
 ከበርሃን የሚያውቀው
 አንቶት ወርደት ናት ?
 ዲህነት በመረት ጥረሽ በይፋጠር
 ገንነት ጥን በልቶ ይጠበቃል ነበር ?

ጠለፍ ጠለፍ / ድፍን በላህ ጠለፍ /
 ዓይኖቻችን ይጥሩ / አያዱ አይጠፉም ::
 ጠለፍ አስረገዘ ጠለፍ ስያውቃልው
 በርሃን የት ይገኛል ጠለፍ አረገገው ?
 ጠለፍ ጠለፍ ጠለፍ ጠለፍ አጥፋው
 በርሃን በፍ ይፍሰክ በውሉ ስንሸው
 ውበት ይሙ ይጥሩ ጥን አስነገሩት
 አውነት ያንቀሳፋ አስነገሩት ቀባቀሰው
 በርታ ጠለፍችን ተጠነኝ / ተጠበቀ
 አጥፍ ጠለፍ ለቀኑ ነገር ጥበብ

ጠለፍ ጠለፍ ድፍን በላህ ጠለፍ /
 ዓይኖቻችን ይጥሩ አያዱ አይጠፉም ::
 የገዢ ርያው ንገሩን ካለ በውስጣችን
 አስረገዘን በርሃን ጠለፍው አወረችን
 የተሰረነው በቀኑ ለ ሰው
 ለሰብ በአሰብ ነጥር ለሰብ አገላላጽ ሰው ::
 ጠለፍና በርሃን ሰውን አይከፋሉት
 በበርሃን ያየለው ጠለፍ ከጠፋ
 ይጠራ ይጠራ ጠለፍ ጥን ከፋ /
 በጠላት ለጠለፍ / ይጠራ / ይጠራ /
 ዓይኖቻችን ይጥሩ / አያዱ አይጠፉም

የጠወለገን አበቦች

/ ተሰራፊ ገመድ /

የጠወለገን አበቦች ነን
 ለመሰብሰብ ለገጥ ተሰብሎ ለተቀጥረን
 ፍረ አንፃሩ ለተቀጥረን
 ለዓይን አጥፎ ለገረ
 በሚበር ተወካዩን የተቀመጥን
 የጠወለገን አበቦች ነን ::
 ደግሞ የረገ
 ወዛችን የጠፋ

የመግቢያ
 የግንኙነት
 የመወለድ አባባት ነፃ
 ሥፍራ የሌለ
 አባባት /
 ልሳን አወታችሁ
 የመወለድ አባባት ነፃ
 —— // ——

አገር ነፍስ

ጥሩ ልጅ ለመባል ባሻገር
 በሆነው በልሆነው ስገላፍቶ
 የአውነት ጥበቃን ባወሰነ
 የይስራኤል ጦር ቋን ባወሰነ
 ነፍስ ጥላች ትገለጻለች
 ከብርሃና ምግብ
 ያለ የሌላችን ገሩ ትከበራለች
 ሰውን የማስደሰት አባዛ
 ፈገግታ ማሳየት መገደድ ሁልጊዜ
 ፈሰነ ሲከብደው
 ልቦን ሲጠጣው
 በፀፀት ታጠሎ አርመጥጥጥ
 ተመልሶ ትመለላለች
 ትታረቅናለች
 የአውነት ጥበቃን ባወሰነ የይስራኤል
 ጦር ቋን ባወሰነ
 አገር ነፍስ አንሰማለን
 ባንጠላ አንናፈለን

አገር አንድ

/ ፀጋና ገብረ መዴን /

አርቀን ማስተዋል ማለት የኛ ሥጋጤ ድልድይ
 አገር ማየት ነው ብለዋል አስቲ አገር አንድ
 ያባታችሁን ያይን ድንበር ከተረከዝ ለሚ ሰይፈና
 አንተ ነፃ ምረው ዘረፍ
 ጠረፍ አይወስንህ ዝብል
 ጥላህ በዘመንህ አድል
 የይገህ ባት አልፍ አንዲዋልል
 ቴህ ወዲያ ምንነት የከረረ ገዳጅ
 በደባባይ የዳር ገደል ስትናደፍ የአገር አጥፊ
 ሌሊትን በየሌት ገልብ ቀኑን ጭር በጠረፈ
 ሲነጋ አንድ ወት ምረፈ
 በከተማው ስታቀራራ
 በአዲሱ መንከፈተት ሥራ
 ከገዱ ቢሮ ሌላው ቢሮ አባል በረከውን ብለህ
 ያገረን ወረ ተነትነህ
 ተጠቃሪቀህ ተለፋልህ
 አመሰግናለሁ አቀላልህ የዚያን ጉዳይ ከዚህ ጉዳይ
 ዘገነነህ በቢና ምገህ አምኑ ደከመህ ስትለያይ
 በዚህ ብቻ ስታስቀረው ደዎ አዲሱን የአገር ጠበይ

ከልማድ የቡና ሱስ ጋር የዘመኑን ስትለያይ
አስተ ደብ አራት ወጥቲ በከተማ አደባባይ
ያንድን ከንድ ያለና በት አገሬን ከአገር ጋር አስተያይ
ደር ተጠሪ ያገር ልጅ ቀጠጥ
ዳሊዋ ቦታ አስከፈረጥ
አዳናረ አስከፈረጥ
አንተ አድፍጠህ ከኋላዋ በዓይኑህ ሣይ ስታነፈንፍ
ያረን ልክፍ ያረን ንድፍ
አያረክ ስታሸጠህ አንድ ፈርታ አንድ ስታፈጥ
ተጠገታህ ቦታ ሲያገጥ
" ዘፈኛ " ቀርቶ ቀጠጠህ " ውይ / "
አያለ ወኒህ አገር ይይ /
" በወደጠኑኝ ዘንድ
አንዱ የባለገጣ ዘዴ የባፀደነ ሥወር መገገድ
ዘመናዊ ጦር መሣሪያ ነው ታዳጊ አገር ለማገገደድ
አዎነቱን ለማወናበድ
ያንድን ትውልድ የሕልውና አቅጣጫ
ወደፊት ስይሆን ወደታች አመጥኖ ማቀጠል / "
ቢሰህ ፈጥሞ በገልጦል

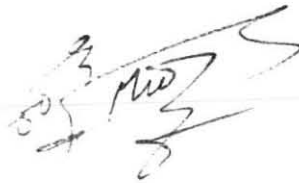
ለሀላፊነት መጋለጥ
ናቀው አርገፍ አርገህ ተወው ቲህ ብጠው ጋር አትገጣጣ
ወለጠንን ንቀን አለፍነው የይሉኝታ መቀጣጠ
የኛ ዓይን የአገር ነው አንድ በቀቶት ያለና መገለጥ
አርቀን ማፈተሃ ማለት የኛን ሥጦታ ይፈይድ
አገር ማየት ነው የላናረ አዲን በቃን አገር ንገይ

አንዳይነገርህ አንዳች አውነት

ደንሰ ገጠኝ ደንሰ ሸገና
ከፈሸትክ አውነታና
ሃሳብክን ልቀቀውና
ከትበን ሸጠኝን ጣፊና
ርገጥ ጠፍሮ ደንሰ ሸገና
ያንን የመዘቃህ ናዳ የከንትፈባሉን መፈረቅ
ፍቀወና ይደብላቅላት
ጸደር በሆይታ ይጥላቅላት /
ሥነም — ሥነም አንታሰብ ሁሉን ሁሉን አንዳትረሰ
ደንሰ / ከከታው ይነሳ
ጤፍ ወለሉ አስከበላ —...
ሃይ ሃይ / ሃይ / ሃይ — ሃይ / ብጠጠት
የሻዝ ፈንጅር አንድኳበት
ሀሳብን አንዳታሰብበት
ሆ / በል አሪ / በል ጭታበት
ፍክርበት አቅፈፈበት
አናፋበት ሸጠጠበት
የሲቃ ሰቅ አስከከበት
ሆያ ሆኖ / ጤበት
ኡኡታህ መንከፈከርክን አስከፈረህጠው አፈረበት
ማንቅላትክን ገዛፍበት ውቀጥበት ውገርበት ...
ዘን ብሎላ ያሰበ አንዲሁ ይነገርህል አንዳች አውነት

Declaration

*I, the undersigned, declare that this thesis
is my work and that all source of materials used
for this research have been correctly acknowledged.*

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Mesfin Endrias', with a large, stylized flourish extending from the end.

Mesfin Endrias